

Örebro Kommun
Örebro läns landsting
Försäkringskassan
Arbetsförmedlingen

Slutrapport i utvärderingen av projektet SATSA

December 2011, Markör Marknad och Kommunikation AB

Uppdrag: En utvärdering av projektet SATSA
Beställare: Örebro Kommun
Kontaktperson: Gunilla Andersson, projektledare i projektet SATSA
Projektledare Markör: Sofia Palmér
Undersökningsperiod: 2010 - 2011

Markör Marknad och Kommunikation

Markör hjälper större företag och organisationer att fatta rätt beslut – det gör vi genom utredningar, undersökningar och utvecklingsarbete på plats hos våra kunder.

Innehåll

Inledning	5
Bakgrund och syfte	5
Metod, population och urval	6
Resultatdisposition	8
Läsanvisning	8
Resultat	9
SATSA enligt deltagare	9
De som ingår i projektet	9
Kontakten med SATSA	10
Synen på SATSA	11
Ändringar inom projektet?	16
Bra med SATSA	18
Dåligt med SATSA	20
SATSA enligt föräldrar	22
Fördelar och nackdelar med SATSA	23
Vad behöver ändras inom projektet	26
SATSA enligt övriga parter inom och i kontakt med projektet	28
Kunskap om SATSA och funktionshindret	30
Synen på SATSA	31
Synen på samverkan	36
Svårigheter och problem inom projektet	39
Övriga synpunkter	40
Resultat från djupintervjuer	43
Arbetet inom projektet – modellen	44
Företagsperspektiv	46
Samverkan	47
Framtiden	49
Effektivitet eller kostnadseffektivitet och vikten av att uppnå det	50
Projektmålen	51
Slutdiskussion	56
Sammanfattning av resultatet	56

Framgångsfaktorer och hinder	57
Hinder	57
Framgångsfaktorer	58
Måluppfyllelse	59
Framtiden	61
Att ta i beaktande	62
Bilaga 1. Öppna svar i undersökningen	62
Webbenkäten	62
Bilaga 2. Enkäter i undersökningen	75
Bilaga 3. Intervjuguide	90

Inledning

Bakgrund och syfte

Arbetskraftsdeltagandet är betydligt lägre för personer med funktionshinder jämfört med övriga befolkningen och myndigheter ska verka för att underlätta och stödja att fler personer med funktionshinder ges möjlighet att försörja sig genom eget arbete. SATSA-projektet som drivs av Örebro Kommun, Örebro läns landsting, Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen handlar om ett försök till att hitta nya strukturer och modeller för att öka möjligheten för personer med Asperger och högfungerande autism att närma sig arbetsmarknaden. En viktig utgångspunkt för att klara detta är att myndigheters insatser koordineras bättre och att befintliga resurser används på ett mer effektivt sätt. Syftet med projektet är att utveckla nya samverkansformer mellan Örebro kommun, Landstinget, Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan, så att målgruppen genom ett långsiktigt stöd får möjlighet till en plats på arbetsmarknaden och därmed ökad livskvalitet.

Inför denna slutrapport är det beslutat att SATSA kommer att leva vidare genom den ekonomiska föreningen INDA Support.

Modellen som är under utvecklande inom projektet består av följande tre steg:

1. I steg 1 görs en anpassad och grundläggande kartläggning av arbetsförmåga, styrkor, svagheter, intresse och stödbehov. Deltagaren träffar alltid samma arbetskonsulent och man träffas 12 gånger. Varje möte är begränsat till max en timma. Här används de två bedömningsinstrument som bedömer arbetsförmåga, samt en bedömningsmanual som ger kunskaper om deltagarens stödbehov. Även studiebesök, intressetest samt hjälp att skriva CV och personligt brev ingår i steg 1.
2. I steg 2 tar arbetskonsulenterna kontakt med lämpliga företag. Generell information till företaget ges och en övergripande arbetsplatsanalys genomförs. Syftet är att hitta rätt arbetsplats, utse handledare, klargöra stödbehov och eventuella hjälpmedel. Här informeras arbetsgivare om projekt, målgrupp och deltagare och förutsättningar skapas på individnivå.
3. I steg 3 startas praktiken. Arbetskonsulenterna introducerar och informerar på arbetsplatsen samt ger handledning vid behov. Praktiken kan senare leda till anställning. Under hela steg 3 sker kontinuerlig uppföljning, dels enskilt med deltagare och handledare på företaget, och dels

gemensamt. I detta sista steg i processen är syftet att kontinuerligt ge stöd till deltagaren när denne är på arbetsplatsen och att ge stöd till arbetsgivaren på lång sikt

Målgrupp för projektet är personer som:

- har diagnosen Asperger syndrom/högfungerande autism.
- är mellan 19 och 30 år.
- är bosatt i Örebro kommun.
- bedöms kunna få eller ha arbetsförmåga.
- har kontakt med minst två av de samverkande myndigheterna.
- är motiverade.

Övergripande projektmål är att öka möjligheten för målgruppen att finna, få och behålla ett arbete.

Delmål är att:

- förbereda deltagaren till en plats på arbetsmarknaden.
- stimulera arbetsgivare att anställa målgruppen.
- samordna insatser tidigt för att uppnå kontinuitet.
- i ordinarie verksamhet implementera framgångsrika delar i projektet.

Markör Marknad och Kommunikation AB har fått i uppdrag att genomföra en utvärdering som dels ska utgöra grund för diskussion och beslut om vidare utveckling av projektet under projektets genomförande och dels som en projektutvärdering efter avslutat projekt. Att utvärdera måluppfyllelsen och att identifiera framgångsfaktorer och hinder i själva projektverksamheten/processen är centralt i utvärderingen. Denna rapport är den slutliga och summerar projektet som helhet.

Metod, population och urval

En projektutvärdering kan läggas upp på olika sätt och vara mer eller mindre heltäckande. Nedan tecknas olika delar som kan ingå i en utvärdering.

1. Bakgrund till projektet (Bakgrund till projektet? Vilka problem var projektet tänkt att lösa?)
2. Projektbeskrivning (Hur projektet är tänkt att fungera? Målsättningen inom projektet?)
3. Processen (projektets faktiska genomförande: genomförandeorganisation, arbetssätt, kommunikation och aktiviteter inom projektet)
4. Måluppfyllelse (genomgång av kvantitativa och kvalitativa resultat av projektet)
 - a. Genomförs/genomfördes projektet som tänkt? Om inte: Varför inte?
 - b. Uppfyllelsen av mätbara mål i projektet.

- c. Lärdomar, fallgropar och framgångsfaktorer.
 - d. Effekter av projektet för deltagare och målgrupper.
5. Kostnadseffektivitet (Kan resultatet av projektet motivera kostnaden för projektet? Finns det sådant som talar för att det finns andra mer effektiva sätt att uppnå liknande eller bättre resultat?)

Det kan konstateras att det inom projektet finns en rik dokumentation och att det inom projektet görs regelbundna interna rapporter om projektets framskridande. I den här redovisade utvärderingen ligger därför fokus på **process** och **måluppfyllelse**. I den första rapporten låg fokus på hinder och framgångsfaktorer medan det i denna slutrapport kommer att vara större fokus på måluppfyllelsen i projektet.

Utvärderingen i denna rapport utgår från:

- Återkommande samtal med kontaktperson på SATSA för bakgrundsinformation, tillhandahållande av material, urval till djupintervjuer och enkätundersökningar.
- Enkäter som riktas till samtliga som berörs av projektet eller som har varit med i projektet. Fokus i enkäterna är process och måluppfyllelse. Enkäterna är enligt följande:
 - En postal enkät har delats ut till och besvarats av 32 av 55 deltagare inom projektet SATSA.
 - En enkät som har skickats via webb eller post till 49 föräldrar till deltagare inom projektet SATSA. Föräldrarna som ingår är de som har haft en direkt kontakt med projektet.
 - En webbenkät har gått ut till styrgrupp, resursgrupp, Finsams styrelse, remitterter, referenspersoner, politiker och övriga samverkansparter som projektet har haft. Exempelvis ingår daglig verksamhet, Activa, och Funka, liksom personer med specialistkunskaper om den aktuella gruppen. I undersökningen ingår också företag som SATSA har haft kontakt med. Enkäten har gått ut till 152 personer och besvarats av 77, vilket ger en svarsfrekvens på 50 procent.
- Djupintervjuer via telefon har också genomförts med ett urval personer som har haft kontakt med projektet. Urvalet till dessa intervjuer har tagits fram utifrån svarsmönster i webbenkäten (se ovan) eller utifrån att webbenkäten inte har besvarats. Vikt har också lagts vid att intervjua personer från olika myndigheter och med olika slags relationer med SATSA.

Resultatdisposition

Resultatet i undersökningen presenteras under följande huvudrubriker:

- SATSA enligt deltagare
- SATSA enligt föräldrar
- SATSA enligt övriga parter inom och i kontakt med projektet (projektledare inom SATSA, styrgrupp, remittenter, referensgrupp, handledare och företag som haft kontakt med projektet).
- Resultat från djupintervjuer

Rapporten avslutas med en slutdiskussion där de viktigaste resultaten i undersökningen lyfts fram. I bilaga till rapporten finns de öppna svar som inte redovisas i sin helhet i rapporten (deltagare och föräldrar) samt de enkäter och den intervjuguide som har använts i utvärderingen.

Läsanvisning

Rapporten är lång eftersom den består av flera olika delundersökningar. Vi ser det som viktigt att låta samtliga delar ingå i rapporten för den som är särskilt intresserad av någon del. För dem som enbart har ett allmänt intresse av rapporten rekommenderar vi i första hand slutdiskussionen som sammanfattar resultatet från samtliga delundersökningar till en helhet.

Resultat

SATSA enligt deltagare

Den viktigaste gruppen i projektet är givetvis deltagarna och i vilken mån de har nytta av SATSA-projektet och det stöd de får tillgång till för att finna, få och behålla ett arbete. Detta kan dels mätas i andel deltagare som efter projektets slut har ett arbete och dels i upplevelsen hos målgruppen. Vi ska nedan se närmare på hur deltagarna själva upplever projektet genom de svar de har lämnat i den enkätundersökning som har genomförts.

De som ingår i projektet

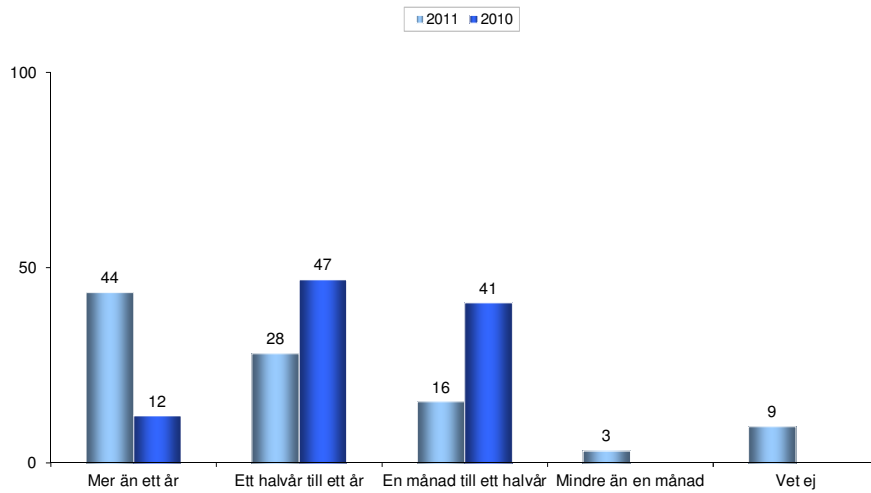
Om vi börjar med att se närmare på vilka som ingår i projektet så kan det konstateras att deltagarna består 55 personer mellan 19 och 30 år. Några har ingen tidigare kontakt med arbetsmarknaden och några har provat olika jobb men misslyckats. Några har också tidigare varit i kontakt med Arbetsförmedlingen, Activa och daglig verksamhet inom Örebro kommun. Enkäten lämnades ut av SATSA:s arbetskonsulenter till 30 deltagare med möjlighet att svara på enkäten enskilt, ytterligare fem fick den skickad via post varav två svarade. Då fältperioden var begränsad fanns det inte möjlighet att nå ut till alla 55 deltagare, bland annat då en del av dem inte var nåbara på grund av ohälsa.

Kontakten med SATSA

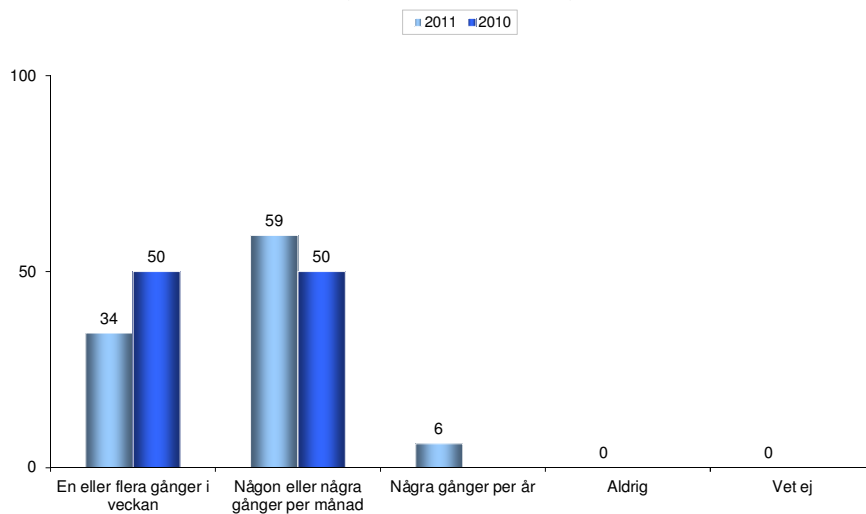
Drygt fyra av tio deltagare har varit med i projektet i mer än ett år, till skillnad mot förra mätningen då endast 12 procent varit med i mer än ett år.

Hur länge har du varit med i projektet SATSA?
(Bastal: 2011;32, 2010; 17)

Andelen deltagare som träffar sin arbetskonsulent en eller flera gånger per vecka har minskat. Sex procent svarar att de träffar konsulenten endast några gånger per år.

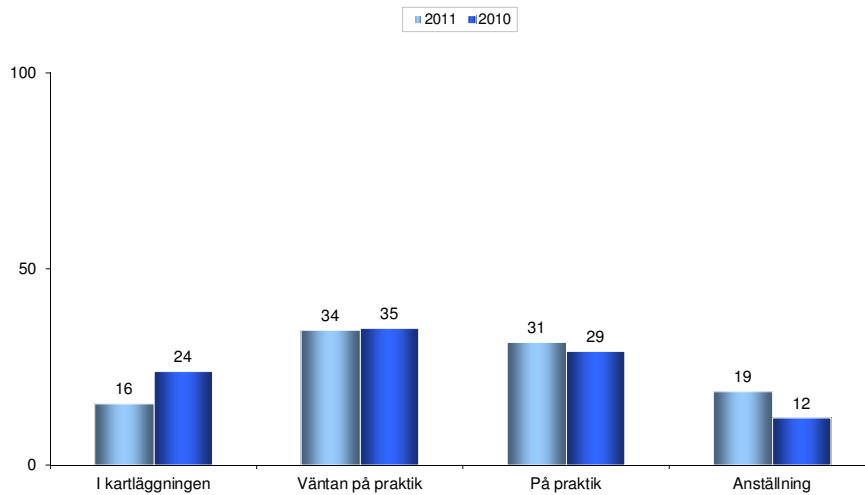
Hur ofta träffar du din arbetskonsulent på SATSA?
(Bastal: 2011;32, 2010; 16)

Fördelningen över var deltagarna befinner sig i projektet ser ungefär densamma ut som vid förra mätningen. Något färre befinner sig i kartläggningen och något fler i anställning, närmare två av tio.

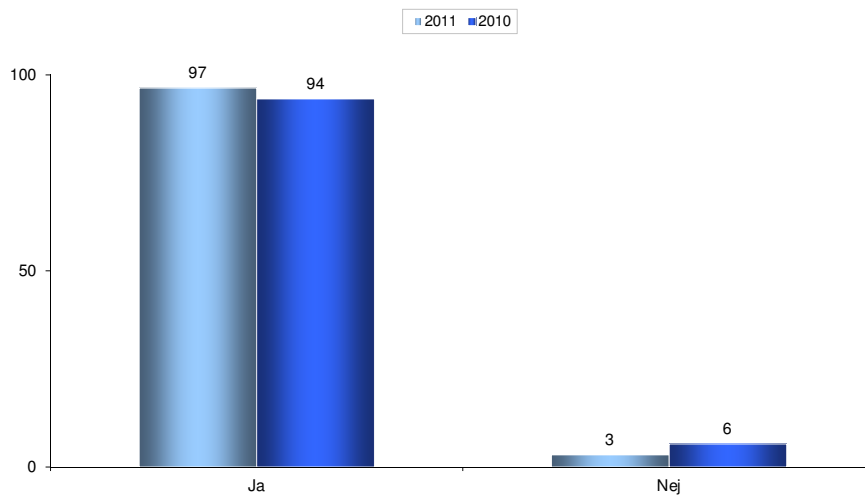
Var i projektet befinner du dig?
(Bastal: 2011;32, 2010;17)

Synen på SATSA

De flesta deltagarna, 97 procent, ser det som viktigt att SATSA-projektet finns. En fortsatt hög siffra.

Är det viktigt för dig att projektet SATSA finns?
(Bastal: 2011;32, 2010;17)

Motiveringarna till varför det är viktigt kan delas in i några huvudkategorier. De vanligaste svaren är att det inte skulle gå att få/klara av ett jobb utan SATSA:s hjälp och att projektet ger stöd och trygghet:

När jag tog studenten kände jag mig vilse och osäker på hur jag skulle gå vidare till nästa steg. Jag ifrågasatte såväl min egen arbetskapacitet som huruvida det fanns något jobb som passade mig.

Det är viktigt för mig att få hjälp med att hitta ett jobb. Därför är SATSA så bra som är duktiga, kunniga och kan hjälpa mig. Om inte de skulle finnas skulle jag nog inte klara av att få något jobb, särskilt inte något som jag skulle trivas med eller klara av med mina svårigheter.

Utan stöd från SATSA hade jag haft väldigt svårt att få mod att ta mig ut i arbetslivet.

För att få stöd och hjälp att komma ut i arbetslivet.

För att det erbjuder mig en chans att få jobb.

Det känns som bra hjälp att hitta praktik/jobbs där man känner att man trivs.

Motiverande påverkan. Hitta styrkorna. Ge konkreta förslag på problemlösningar.

Stötta och uppmuntra.

Man får därigenom en bättre grund till arbetsvalet.

Det är en trygghet att kunna prata med en arbetskonsulent, kan finnas saker som inte är så jättebra att diskutera med chefen t.ex.

Det är viktigt för att kunna förbereda mig för arbetslivet.

Att SATSA förstår diagnosen och vad den innebär samt att de kan förmedla den till arbetslivet.

Det är bra att man kan få stöd av människor som förstår ens problematik. Att SATSA finns gör det möjligt för oss som har Asperger att komma ut i arbetslivet, SATSA bidrar till att öka kunskaperna om Asperger ute i arbetslivet.

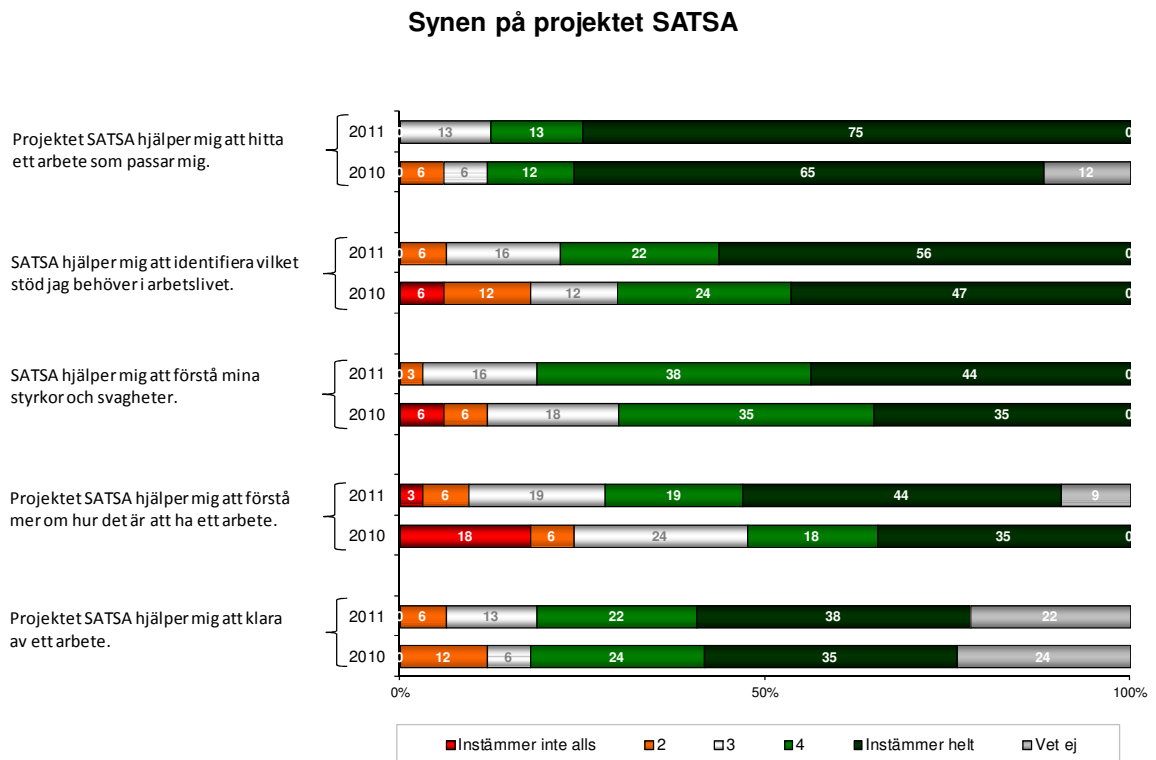
Jag tycker det är bra att SATSA finns för att hjälpa personer som jag att eventuellt hitta ett passande arbete. Många i samhället har lätt att se ner på funktionshindrade, därför är det bra att SATSA finns.

Annars får vi inga jobb. Ingen som vill anställa. Därför behövs SATSA. Utan projektet skulle vi med funktionsnedsättning inte ha pengar eller jobb. Jobb innebär att man kan flytta hemifrån och får en egen inkomst.

Det är viktigt för att det är idag svårt för de som har en diagnos att komma ut i samhället och jobba.

Deltagarna har också fått instämma eller inte instämma i påståenden om SATSA och den hjälp det ger deltagarna. Nedan redovisas resultatet jämfört över tid:

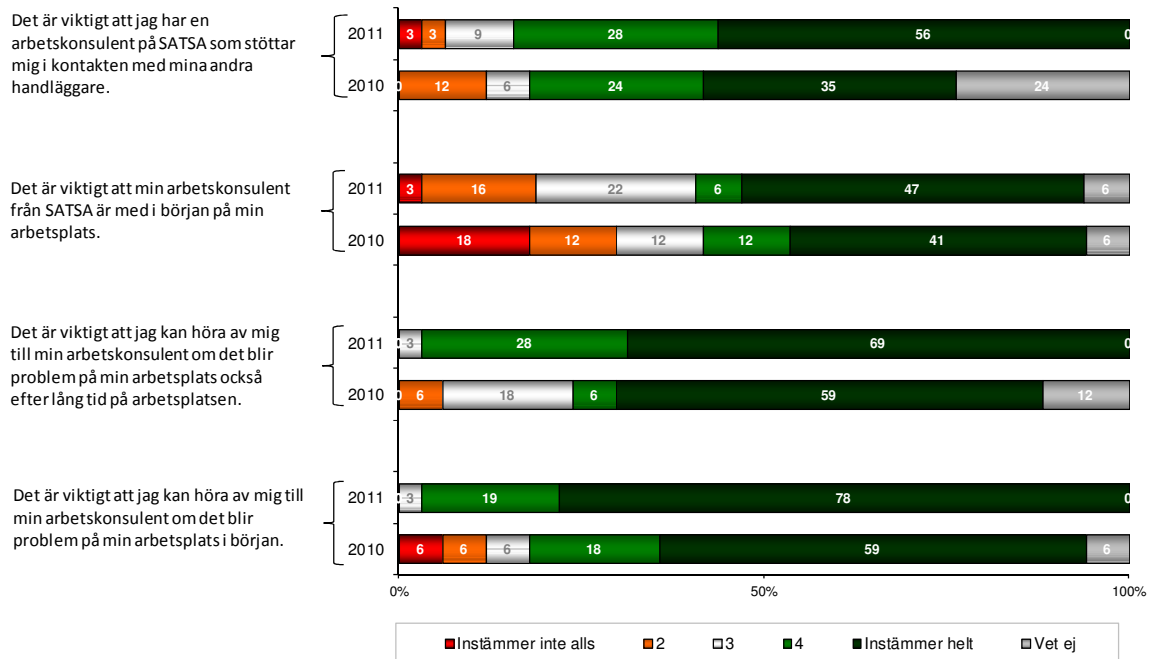

Sett över tid har andelen som svarar instämmande, överlag ökat. De flesta inom projektet instämmer helt eller delvis i att SATSA hjälper dem att hitta ett arbete som passar dem, identifiera det stöd som behövs i arbetslivet och förstå egna styrkor och svagheter. Mellan tre och nio procent instämmer dock inte (ger betyg 1 eller 2) i detta, vilket är en lägre andel än vid förra mätningen.

Att projektet SATSA hjälper deltagarna att klara av ett arbete instämmer en majoritet i, medan sex procent av deltagarna är mer kritiska till detta. 22 procent svarar också att de inte vet. Vilket troligen beror på att endast sex procent anger att de fått anställning. Andelen som är kritiska till i vilken grad SATSA har hjälpt till med att skapa förståelse för hur det är att ha ett arbete har minskat från en fjärdedel till sex procent. Närmare två tredjedelar instämmer i påståendet.

Det är viktigt (avgörande för att det ska fungera bra för mig)...

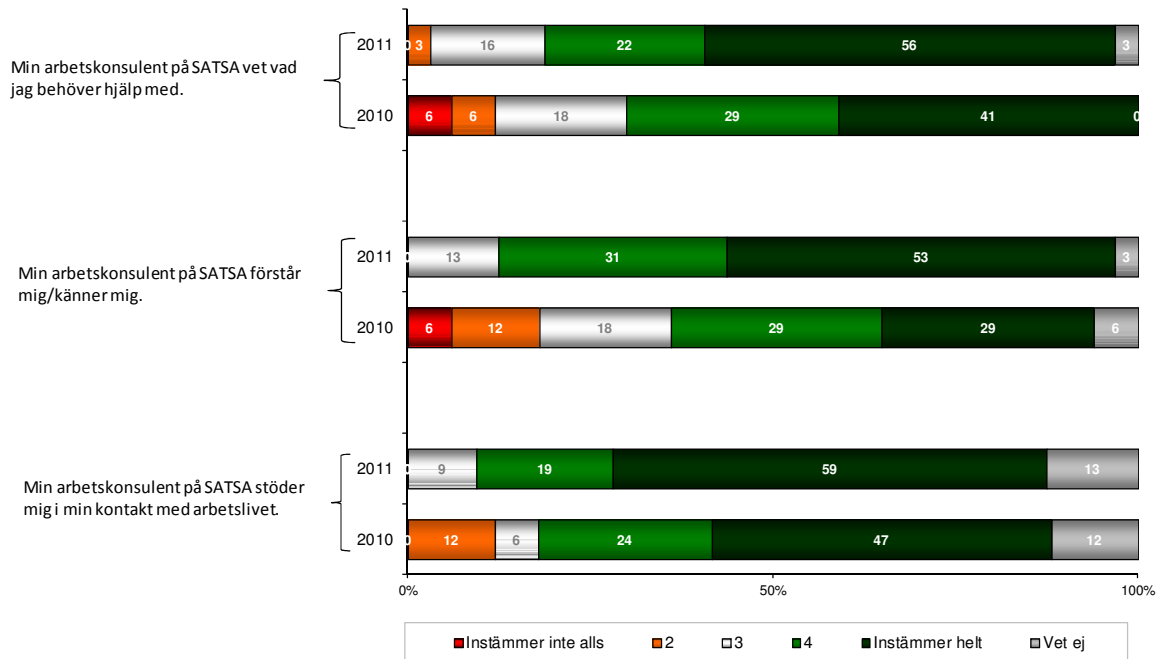
Hur avgörande stödet från arbetskonsulenten upplevs vara för att det ska fungera för deltagarna varierar. Nedan listar vi i fallande ordning de stöd deltagarna bedömer som viktigast för dem genom att se på dem som instämmer helt (5) eller delvis (4) i att stödet är avgörande. Det är avgörande för att det ska fungera för deltagaren att...

- också efter lång tid kan höra av sig till arbetskonsulenten (97 procent)
- vid problem på arbetsplatsen i början kan höra av sig till arbetskonsulenten (97 procent)
- arbetskonsulenten stöttar i kontakt med handläggare på andra myndigheter (84 procent)
- arbetskonsulenten är med på arbetsplatsen från början (53 procent)

Möjligheterna att höra av sig till sin arbetskonsulent är viktigt både i början och efter en längre tid. Ingen svarar att det är oviktigt. Vidare är det endast ett par deltagare som ser det som mindre viktigt att arbetskonsulenten stöttar i kontakten med handläggare från andra myndigheter. Något fler ser det som oviktigt att ha med en arbetskonsulent på arbetsplatsen.

Synen på den egna arbetskonsulenten inom SATSA

Deltagarna upplever i hög grad att arbetskonsulenten på SATSA känner dem, 84 procent instämmer helt eller delvis i påståendet. 78 procent instämmer också helt eller delvis i att arbetskonsulenten på SATSA stöder dem i kontakten med arbetslivet och lika stor andel anser att arbetskonsulenten vet vad de behöver hjälp med. Enbart en deltagare instämmer inte i att konsulenten vet vad de behöver hjälp med.

Ändringar inom projektet?

I undersökningen ställdes också några öppna frågor. Den första frågan är "Finns det något som du skulle vilja ändra på i projektet SATSA?". Ungefär en tredjedel av deltagarna har inga synpunkter om vad de skulle vilja ändra på i projektet och svarar enligt följande:

Nej, allt har gått jättebra!

Nej, det finns inget jag tycker behöver ändras med SATSA.

Nej!! SATSA har hjälp mig enormt mycket, stöttat mig och funnits till oerhört mycket.

Nej, jag tycker att det funkar alldeles utmärkt.

Nej. Det har fungerat väldigt bra för mig.

I nuläget känns det som att inget behöver ändras.

Inget direkt som jag kan komma på

Inte för närvarande.

Inte i dagsläget.

Kan inte komma på något specifikt.

Bland övriga synpunkter finns en som varit med sedan starten och påtalar att det borde leda till en anställning:

Jag har varit med sen det startade och jag trodde att jag skulle fått en anställning någonstans vid det här laget: Få anställningar fortare.

Ett par av de intervjuade påpekar också att de skulle vilja ha kortare väntetid för att få plats i projektet:

Mer resurser till personal då det är lång kötid för att komma in.

Att det eventuellt kan gå lite fortare från dag 1 i SATSA till att man får en praktik som eventuellt kan leda till jobb om man kanske inte behöver så detaljerad eller intensiv hjälp. Då det skulle vara mer individuellt stöd utifrån personen i SATSA behöver.

Fler anställda skulle vara bra av flera skäl: Kortare kötid för att bli deltagare, man skulle kunna träffa arbetskonsulenten oftare, processen skulle gå fortare och när man kom till praktikledar-delen skulle arbetskonsulenten ha mer tid till det alternativt stödja en att börja på en utbildning.

Det finns även åsikter om att det borde informeras mer om projektet ute på arbetsplatserna.

Det borde informeras mer om SATSA projektet ute på arbetsplatserna så att de vet vad SATSA är för något.

Bra med SATSA

Deltagarna har fått svara på vad de ser som särskilt bra med projektet. Det är tydligt att det är att finna ett arbete och att få hjälp att klara av det, som ses som SATSA:s styrka:

Det som är bäst är att dem gör en sådan kartläggning.

Att min konsulent ägnar tid åt att lära känna mig innan vi diskuterar jobb. Att alla möten är ansikte mot ansikte (har telefonfobi). Att jag får ta det i min egen takt, att min kontakt på SATSA har god förståelse för Asperger. Att min kontakt på SATSA är tydlig med att han/hon finns där som stöd även efter att jag fått anställning. Det känns också bra att ansvaret för att ta kontakt ligger på oss båda (jag kan alltid höra av mig om jag behöver, men om jag inte hör av mig på ett tag söker arbetskonsulenten kontakt med mig). Till sist känns det väldigt skönt att SATSA hjälper mig med övriga "myndighetskontakter" som försäkringskassan, arbetsförmedlingen, arbetsplatser m.m. då jag lätt blir förvirrad av alla formulär, intyg och nya namn.

Nya lösningar och möjligheter när man kört fast på egen hand.

Allt med SATSA är bra, bl a att jag och säkert andra som får hjälp har fått mer uppfattning om sig själv vad, hur, varför man gör, klarar och inte orkar göra saker som man tidigare inte visste. Jag har även blivit positivare, gladare nu när jag fått hjälp. Hittat många positiva egenskaper hos mig själv.

Att man får stöd och hjälp att komma ut i arbetslivet.

Stöttar, motiverar, uppmuntrar.

Att man långsamt går igenom sina styrkor och svagheter och får hjälp att hitta en praktik. Det skulle vara svårt att göra det själv.

SATSA är ett bra stöd, och bra att vända sig till om man som jag har Asperger, en slags autism.

Får jobb, slipper vara arbetslös utan pengar. Pengar och lån ett plus.

Syftet

Allting! Bra och trevliga arbetskonsulenter som alltid stället upp och gör sitt yttersta för att hjälpa en.

Det som är bra med projektet är att hjälpa till med att söka ett arbete.

Det är bra med projektet för att det hjälper många med diagnos att få jobb. De hjälper en att hitta ett bra jobb som passar hur individen är.

Att jag har fått hjälp att hitta arbetsplats som passar mig.

Att jag kan kontakta dem om det uppstår problem eller om jag behöver fråga om något.

Hjälper personer till jobb och praktik.

Stöd och hjälp

De tar en genom hela arbetssökarprocessen och stöder en hela vägen.

Hela konceptet verkar mycket genomtänkt. Det är bra att de har sådan omfattande kartläggning av ens styrka och svagheter i olika aspekter inom arbete. Det är bra att de stöder en utsatt grupp i samhället där många kan ha svårt att få arbete.

Bra att ungdomar får möjlighet till praktik och kanske jobb.

Kort och gott, allt.

Jag har fått mer insikt i mina svagheter och styrkor.

Att de känner till handikappen och att de finns bakom en/mig.

Att man som funktionshindrad får hjälp att komma ut i arbetslivet.

Väldigt bra strukturerat (t.ex. med kartläggning). Motiverad handläggare.

Att de hjälper en identifiera sina starka och svaga sidor, hitta passande praktiker.

Trevlig, förstående personal. Finns inga andra alternativ.

Att de finns till för en i den förmån man behöver dem. Och anpassar sig efter ens behov och personlighet.

Det är bra att få hjälp att komma ut på en praktik som kan vara svårt att på egen hand lyckas få.

Dåligt med SATSA

Vid frågan om vad som är dåligt med SATSA har en stor del av deltagarna inga sådana synpunkter och anger bland annat:

Det är inget dåligt med projektet.

Finns ingenting som är dåligt att tillägga.

Har inte kommit på något dåligt med projektet hittills.

Inget som jag kan komma på.

Jag har inte lyckats hitta något dåligt med SATSA.

Just nu efter egen erfarenhet ser jag inget negativt med projektet.

Kommer inte på något direkt dåligt som jag har upplevt.

Jag vet inte.

De som har kritiska synpunkter anger i huvudsak sådant som redan tagits upp under sådant man vill ändra inom projektet.

Att det är sådana väntetider i SATSA.

Det skulle väl kanske vara den långa väntetiden, men det har väl sina fördelar (de som är "inne" i projektet behöver inte känna sig stressade).

Det finns inget vad jag kan komma på förutom det jag skrev på svaret i fråga 18. Om de måste sluta är det naturligtvis dåligt, jättejobbigt. Vet inte hur jag ska klara mig utan SATSA.

Känns ibland segt, bara en träff i veckan drar ut på tiden.

Nya synpunkter är bland annat att det kan upplevas som att det tas beslut ovanför huvudet på deltagare och utformningen av testerna.

Det är för lång kötid. Jag hade svårt att svara på frågor i de olika testerna. Det berodde nog mycket på mig men man kanske ska försöka göra de mer avgränsade och konkreta. Möjligen borde man göra några praktiska arbetsrelaterade test eftersom personer med A.S. ofta har motorisk klumpighet, brister i exekutiva funktioner, perceptionsstörningar etc. Måste åldersgräns vara 30?

Ibland känns det som att saker bestäms över huvudet på mig, som om jag inte är kapabel att själv bestämma, jag känner mig ibland som ett barn som inte förstår mitt eget bästa bara för att jag har Asperger.

Det framkommer även synpunkter på organisationen och kompetensen.

Bristande organisation. "Inget händer".

Att de har anställda som inte vet så mycket om de syndromen deltagarna har.

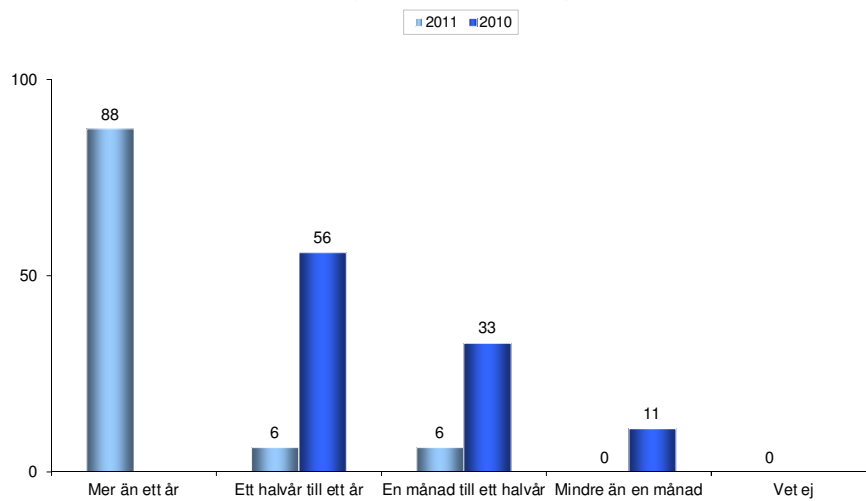

SATSA enligt föräldrar

Det kan tyckas långsökt att föräldrar ska ingå i undersökningen då projektet riktar sig till vuxna människor. Samtidigt är detta en grupp där föräldrar inte sällan har en fortsatt stöttande roll för sina barn även i vuxen ålder. Sammanlagt ingår elva föräldrar i undersökningen vars barn befinner sig i följande faser i projektet:

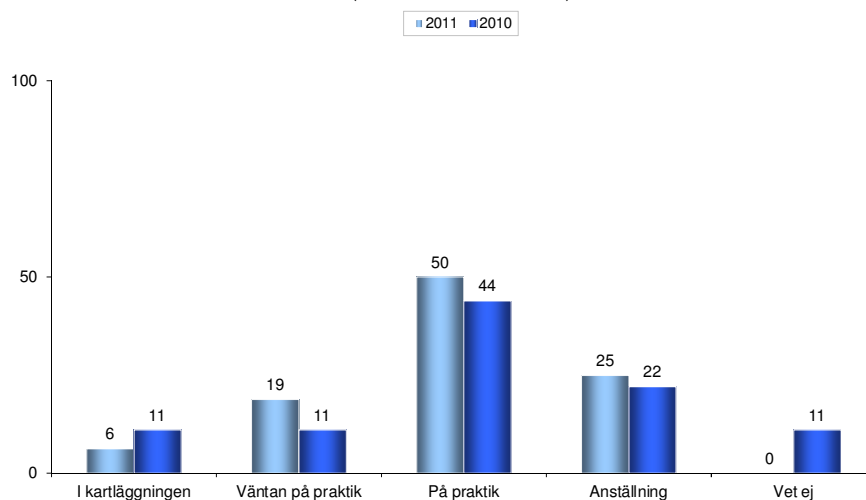
Hur länge har din son/dotter varit med i projektet SATSA?

(Bastal: 2011; 16, 2010; 9)

Var i projektet befinner sig han/hon?

(Bastal: 2011; 16, 2010; 9)

Fördelar och nackdelar med SATSA

Föräldrarna fick berätta hur de ser på projektet och vilka fördelar och nackdelar de anser att det har. Nedan följer svaren. Vissa menar att deras barn inte skulle kunna få ett arbete utan den hjälp de idag får av SATSA:

Bra för nu har han jobb

Ur en förälders perspektiv är det mycket bra och nödvändigt för en bra självständighetsutveckling, att kunna stå på egna ben, att jag som förälder kan träda tillbaka och möjliggöra detta.

Bara positivt. Bra personal som förstår problematiken för alla parter, även föräldranelen.

Fördelar: Att kunna "lotsa" min son/dotter ut på arbetsmarknaden.

Projektet är bra, men praktiken är för lång...

Som förälder anser jag att fördelen har varit en samordnande person samt bra stöd att våga gå ut på en arbetsplats på ett långsiktigt sätt.

Stor fördel med min sons coach Joakim som verkligen förstår vilka svårigheter handikappet kan innebära, han är värd en stor eloge!

Det framkommer även förslag till förbättringar:

EN stor sak som skulle förbättra SATSA är om man ingick i en grupptillhörighet medan man söker praktikplats där man samtalar om allt som har med arbete, kontakter med försäkringskassan, eget vuxenliv ex boende mm. Också för att få en social tillhörighet och komma upp på morgonen till aktiviteter som denna grupp kunde göra tillsammans samtala, studiebesök, göra fysiska aktiviteter ex simma, spinga/gå, träna tillsammans Min son träffar sin coach max 1 tim/v där emellan är han helt ensam får inte till rutiner på dagen eller egna aktiviteter i veckan. Han behöver puffas, vilket de flesta i SATSA-projektet behöver...

Nackdelarna med projektet är enligt föräldrarna:

Möjligheten att få sysselsättning. Men tråkigt att det är så korta förlängningar hela tiden. Skulle kännas bättre med längre tidsperiod på förlängningarna. Känns tryggare för personen ute i praktik.

Personer som arbetar i SATSA-projektet måste ha bra kännedom om det företag som erbjuder praktikplats. Man måste veta om det finns förutsättningar för anställning och om företaget tidigare haft personer som fått bidrag men som sedan inte anställts.

Min dotter är högpresterande. Att använda föreläsare och exempel som är lågpresterande och/eller har flera funktionshinder, fungerade inte som inspiration för henne utan fick motsatt effekt. Därför var den enskilda kontakten med stödperson vid SATSA helt avgörande för resultatet.

För en aspergare är det synnerligen olyckligt att upprepade gånger byta handläggare, det behövs kontinuitet. Det krävs nog också mer utbildning om Asperger och näraliggande tillstånd för att öka förståelsen för "klientens" problem. Det bör också vara lättare att få tag i handläggaren mellan mötena.

Nackdel, svårt att säga, jag har inte så mycket insyn i projektet. Kanske hade det varit bättre att informera föräldrarna, som förälder tycker jag att jag ställdes utanför och det kan vara OK om jag visste varför.

Ojämn och fortfarande alldeles för låg kompetensnivå på kontaktpersonen/-personerna vilket innebär att min son/dotter inte har erhållit det stöd som hade varit önskvärt.

Svårt att svara på då det inte har gått så långt in i projektet ännu. Det kanske går litegrann för långsamt.

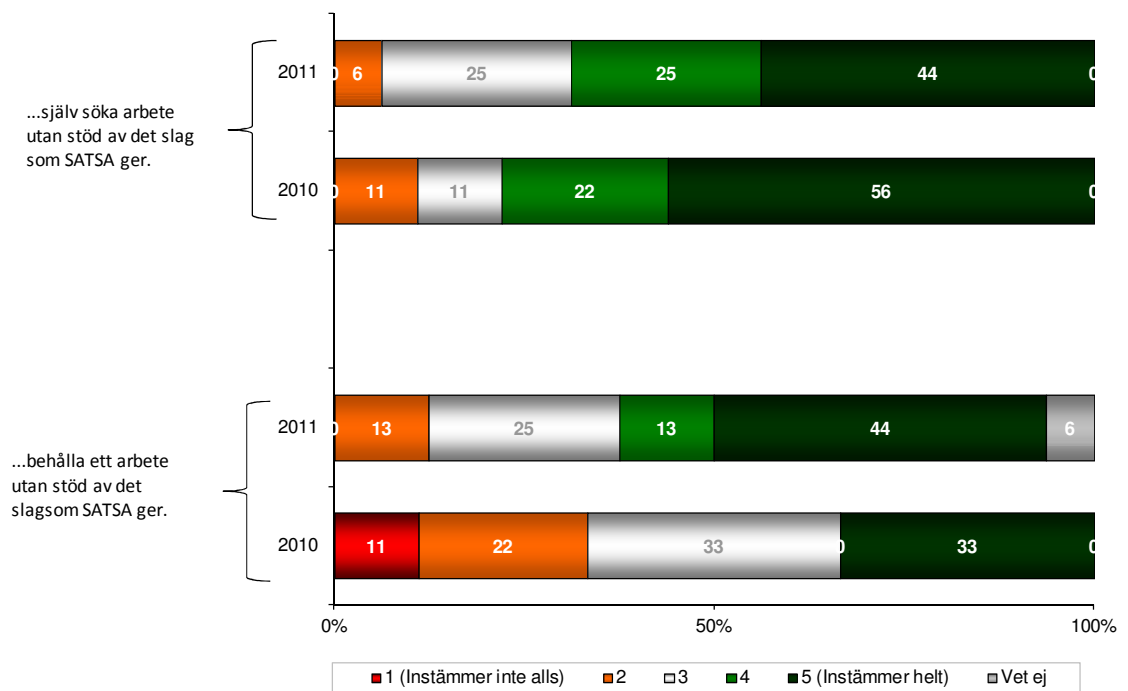
Detta är inte menat som kritik mot Satsa! Men i vissa diagnoser ingår svårighet med motivation och då blir det ett problem att det är inkomstmässigt lika att stanna hemma eller gå på praktik. Min son har inte motivation nog att ta sig till en praktik och utföra jobb som han vet inte leder till en riktig lön eller åtminstone mer pengar än han får i bidrag via aktivitetsersättning och bostadstillägg. Han har också svårt att se en

framtid, t ex att han efter praktik skulle kunna bli anställd. Som sagt, ingen kritik, men för vår son krävs något mer på grund av hans motivationsbrist.

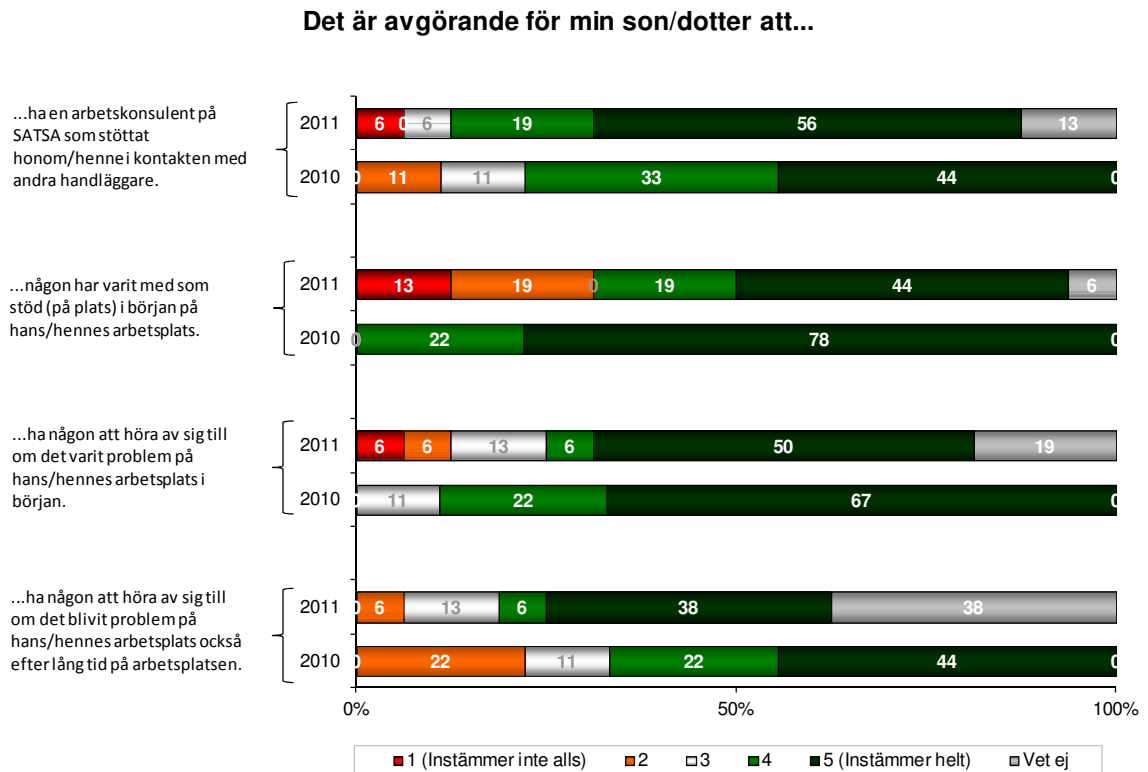
Frågor ställdes också om olika stöd inom projektet och hur viktiga dessa upplevs vara för sonen/dottern.

Min son/dotter skulle ha svårt att...

De flesta föräldrar menar att deras son/dotter skulle ha svårt att söka ett arbete utan stöd av det slag som SATSA ger. I årets undersökning är det fler som anser att deras son/dotter också är i behov av SATSA för att kunna behålla ett arbete.

På samtliga frågor är det en minskad andel föräldrar som svarar instämmande. Det är i nuläget föräldrar som inte anser att det är avgörande för deras son/dotter att någon är med som stöd i början på hans/hennes arbetsplats.

Vad behöver ändras inom projektet

En fråga ställdes också om något borde ändras inom projektet. En synpunkt som lyfts fram är att man som förälder skulle vilja få mer information om projektet och att deltagarna skulle erbjudas mer sociala aktiviteter och någon form av motivator för att sköta sin praktikplats. Att man inom projektet borde ha större förståelse för graden av handikapp som projektdeltagarna har.

Om en praktikplats inte fungerar eller praktiken inte leder till anställning måste försök göras att hitta fler företag.

Möjligen inslag av sociala aktiviteter, eller stötta till att son/dotter tar initiativ till egna sociala aktiviteter. Möjligen även ett inslag av större kontakt med resurser som stöttar i övriga sociala delar, typ boendestöd.

SATSA enligt övriga parter inom och i kontakt med projektet

Andra grupper som ingår i undersökningen och som samtliga har fått en webbenkät att besvara är följande:

1. De som arbetar eller tidigare har arbetet i projektet SATSA
2. De som är med i styrgruppen
3. De som är med i Finsams styrelse
4. De som är med i resursgrupp
5. Handläggare som har anvisat person med Asperger/högfungerande autism till projektet
6. Företag i Örebro län som har tagit emot arbetstagare eller som har fått information
7. Övriga

När det gäller punkt 2 till punkt 5 så handlar det i hög grad om personer som arbetar inom Örebro kommun, Försäkringskassan, Arbetsförmedlingen och Örebro läns landsting. Under övriga ingår främst personer som arbetar i liknande projekt och personer med specialistkunskaper om Asperger/autism. Ett par politiker ingår också i denna grupp.

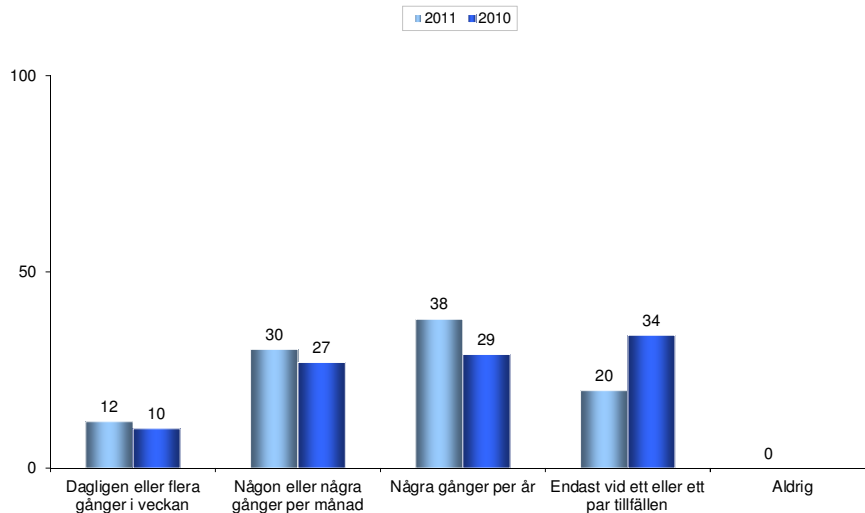
Enkätundersökningen redovisas i diagram och tabeller medan öppna svar diskuteras i text. Observera att vi i denna redovisning till skillnad från deltagarnas har valt att endast redovisa svar från dem som har en uppfattning. Detta beror på att det finns flera frågor där vissa som ingår i denna delundersökning har haft för lite kontakt, eller inte har haft kontakt av det slag, att de har möjlighet att bedöma frågan. Det är alltså "vet-ej-svar" av en annan karaktär än hos deltagarna.

Det varierar hur regelbunden kontakten med SATSA har varit för de som besvarar webbenkäten.

Hur mycket kontakt har du haft med SATSA?

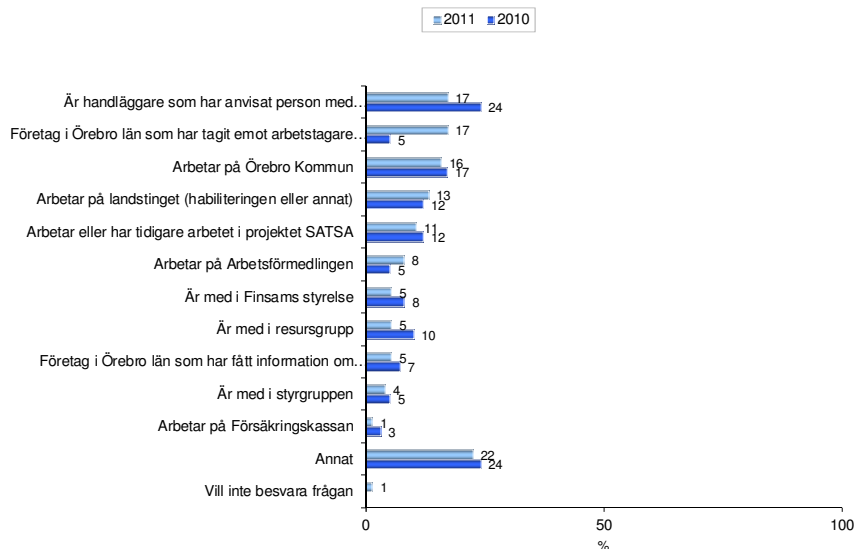
(Bastal: 2011; 76, 2010; 59)

Nedan redovisas vilka roller respondenterna har haft i relation till projektet. Observera att det har funnits möjlighet att svara flera svar, det vill säga en person kan exempelvis ingå både i resursgrupp/remitterter och myndighet där man verkar.

I vilken roll har du kommit i kontakt med SATSA? (Flervalsfråga)

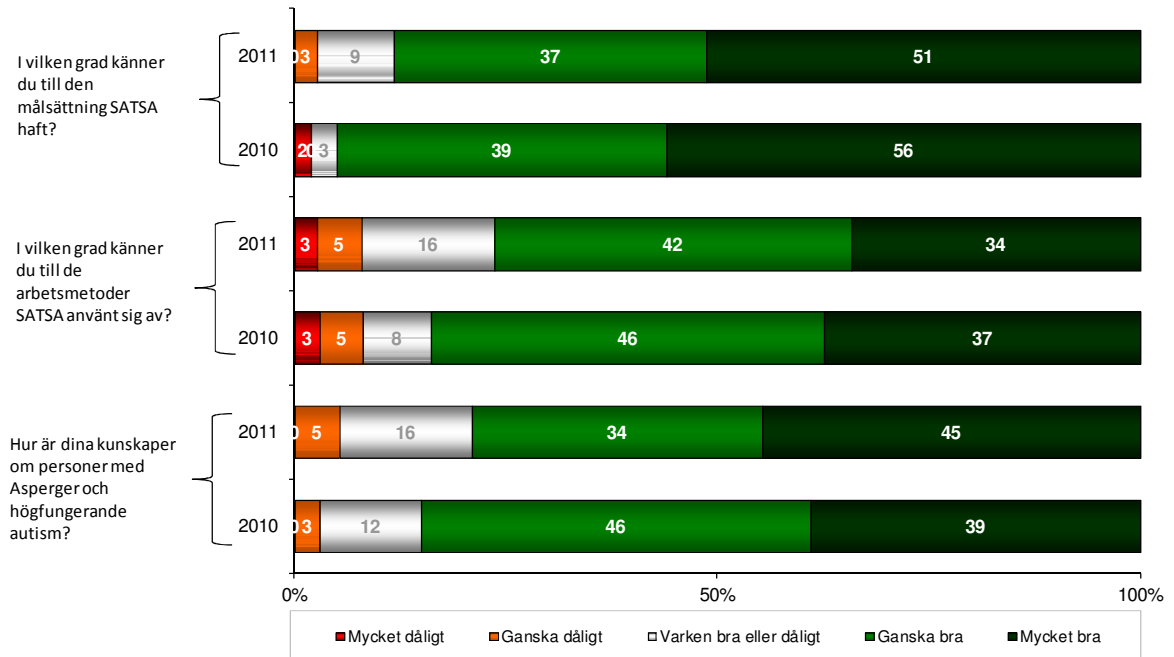
(Bastal: 2011; 76)

Kunskap om SATSA och funktionshindret

Kunskapen om projektet SATSA (Bastal: 2011; 76, 2010; 59)

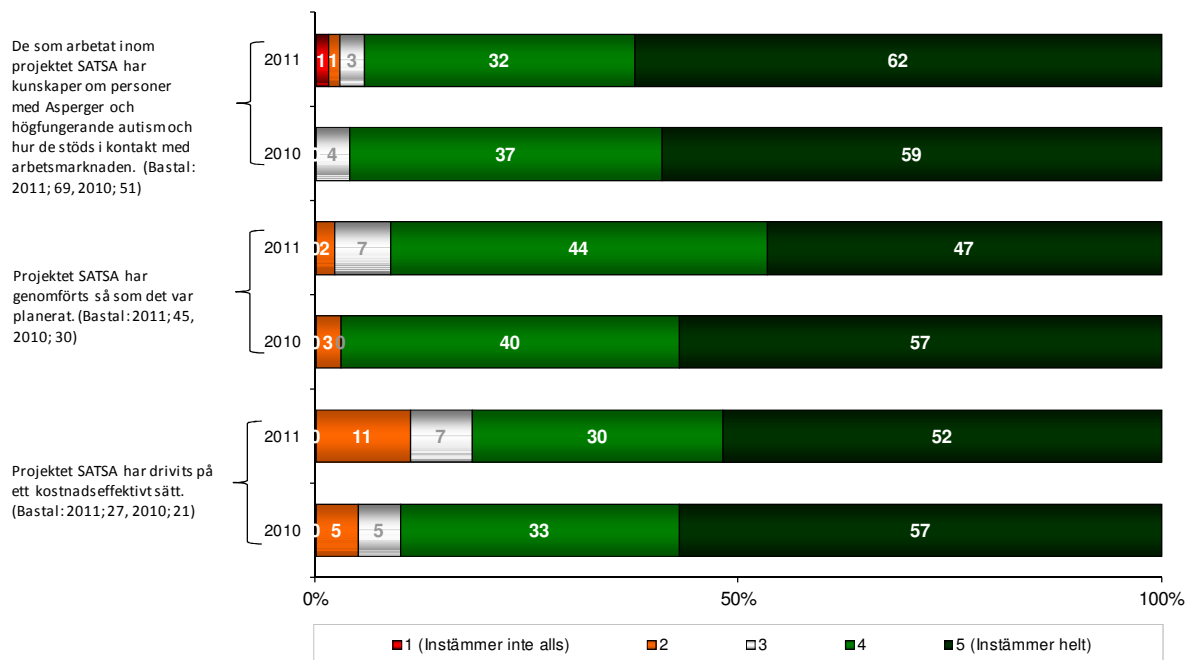
En något lägre andel av de som svarat på enkäten har goda kunskaper om målsättningarna inom SATSA, andelen är fortfarande hög 88 procent. Närmare åtta av tio anser sig också ha goda kunskaper om arbetsmetoden och om personer med Asperger och högfungerande autism.

Synen på SATSA

Flera frågor ställdes om projektet SATSA och hur det upplevs fungera:

Synen på projektet SATSA

Drygt nio av tio av de som tar ställning instämmer i att de arbetar inom projektet har kunskaper om funktionshindret och det stöd som personer med funktionshindret ifråga behöver på arbetsmarknaden. De allra flesta anser också att projektet genomförs så som det var planerat och att det drivs på ett kostnadseffektivt sätt. Vad gäller de två sistnämnda frågorna bör det dock tilläggas att en stor del inte har någon uppfattning i frågorna.

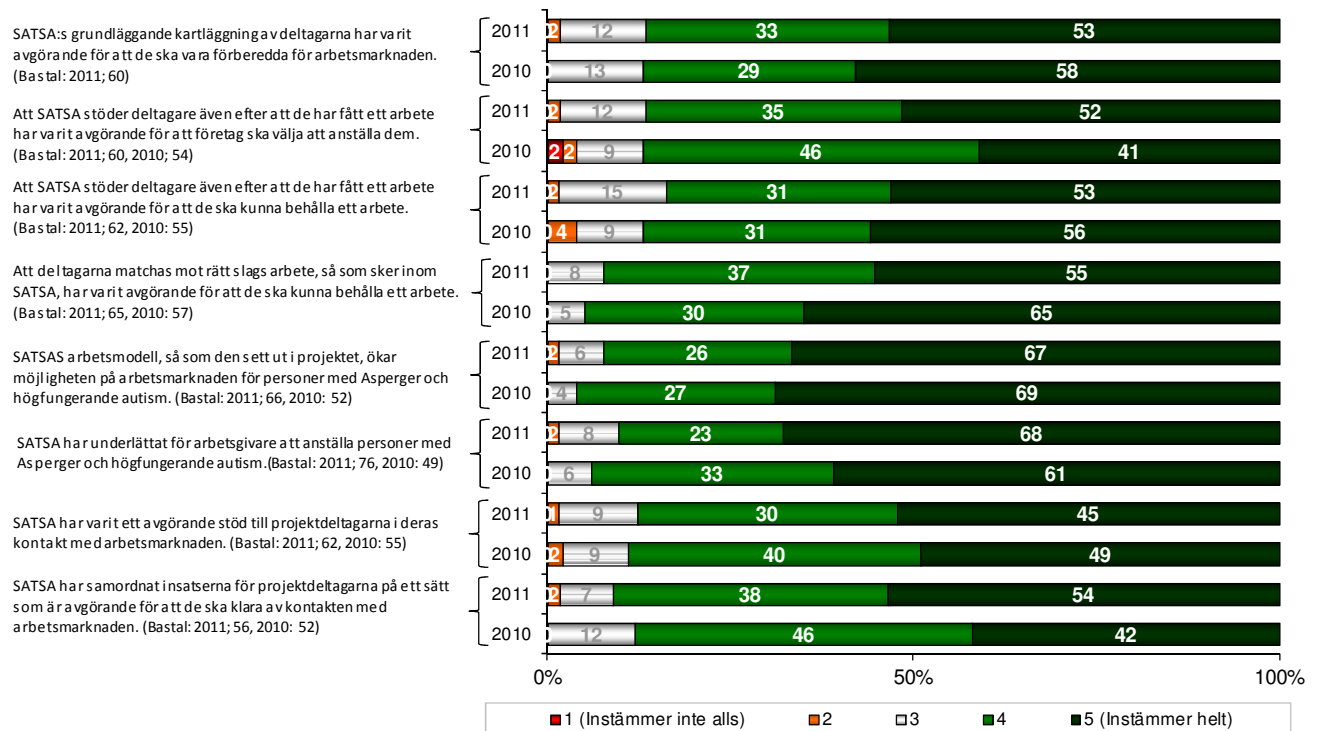
Vad är det som ses som de stora vinsterna/det bästa med SATSA. De öppna svaren visar att det framförallt handlar om att projektet:

- Ger möjlighet för personerna ifråga att få en plats i samhället samt slippa bidragsberoende och utanförskap.
- Har ett individuellt bemötande av personer som förstår personer som har det aktuella funktionshindret.
- Har en matchning av rätt arbetsgivare.
- Har ett långsiktigt, strukturerat stöd.
- Gör en ordentlig kartläggning av individen.
- Ger stöd både före, under och efter deltagaren har fått ett arbete.
- Har bra kontakter med näringslivet och ett arbetssätt som gör att företagen vågar anställa.
- Har en öppenhet att förändra metod/modell och öka kunskaper inom projektet utifrån andras arbete nationellt och internationellt.
- Har fokus på deltagarnas behov istället för vilken myndighet som ska betala.
- Gör det möjligt för olika myndigheter att samarbeta.
- Ökar kunskapen om gruppen hos inblandade myndigheter.
- Har tillräckliga resurser för att kunna arbeta på ett bra sätt med den aktuella gruppen.
- För vidare kunskaper om diagnoserna så att deltagarna kan fungera på arbetsmarknaden med rätt stöd.

Flera frågor ställdes också kopplat till målsättningarna och den arbetsmodell som används inom SATSA.

Synen på arbetsmodellen och målsättningar

Liksom vid den förra mätningen kan det konstateras att det råder en samsyn omkring att arbetsmodellen ökar möjligheterna för gruppen på arbetsmarknaden. Upplevelsen är fortfarande att matchningen som sker mot arbetsgivare och stödet till projektdeltagarna i kontakten med arbetsmarknaden (i början och efter lång tid) är avgörande för att det ska fungera. Även samordningen av insatser för projektdeltagarna ses som viktigt för att det ska fungera för dem. SATSA upplevs underlätta för arbetsgivare att anställa personer med Asperger eller högfungerande autism. Slutligen upplevs SATSA ge ett avgörande stöd till projektdeltagarna i deras kontakt med arbetsmarknaden. Samtliga påståenden får således fortfarande mycket höga andelar instämmanden.

I den öppna frågan om det finns bättre arbetssätt än det SATSA använder för att främja den aktuella målgruppens kontakt med arbetsmarknaden är det få som har andra förslag. De synpunkter som framförs är följande:

- Jag tycker arbets sättet är väldigt bra. Ibland kan jag se ett behov av en "träning s arbetsplats" som ett komplement till modellen då steget ut i praktik kan vara för stort för vissa deltagare. På träning s arbetsplatsen kan arbets konsulent och deltagare träna vissa svårigheter samt också stärka själv känslan hos individen innan det är dags för praktik. Träning s arbetsplatsen bör vara en "riktig arbetsplats" med krav på de som arbetar där men det ska finnas en förståelse för deltagargruppens svårigheter och utrymme till träning och samtal under arbetstid. Träning s arbetsplatsen skulle också vara en plats där deltagarna kan arbeta en tid i väntan på praktik/anställning. Som det är nu kan det bli "glapp" mellan kartläggning och praktikplats eller mellan olika praktikplatser. Risk en finns då att motivation och aktivitetsnivå sjunker hos deltagaren vilket skulle kunna undvikas om det finns en plats som kan ta emot dem under denna tid.
- Många i målgruppen klarar själv att söka jobb och arbeta. Många kan också bli hjälpta genom de ordinarie tjänster som t ex Arbetsförmedlingen har. För dem som inte klarar det är SATSA-modellen eller liknande, det bästa arbets sättet.
- Tyvärr behöver en del personer ett försteg för att kunna ha en realistisk chans att klara en arbetsplatsförlagt praktik. De kan behövas utvalda träning s platser. Det kan finnas personer som i nuläget får bäst stöd via daglig verksamhet och den "gränsdragningen" / samarbetet bör diskuteras då arbetslivet ännu inte är redo för att ta emot alla personer med autism/Asperger trots att de i framtiden bör kunna ha en arbetsförmåga.
- SATSA arbetar på ett bra sätt. Men det handlar om att individualisera i mycket hög grad från början och att hitta dessa stödpersoner på arbetsplatsen. Här kan man kanske lägga ner ännu större kraft.
- De som arbetar med projektet är för skadade av det offentliga vilket gör att en stor tröghet finns.
- Kan inte se det med SATSA-facit i handen!
- Jag tror inte det finns ETT bättre sätt. Arbets sättet måste individ- eller gruppanpassas. Jag kan inte påstå att det för just denna arbetsgrupp finns ett bättre arbets sätt.
- Inte från projektets sida. De berörda myndigheterna kunde dock samverkat bättre, mer långsiktigt och mer prestigelöst för att SATSA-projektet effektivt och smärtfritt snabbare skulle kunnat permanentas.
- Jag är osäker på om den långa kartläggningstiden är möjlig när projektfinansieringen upphör. Det finns en vilja att saker ska gå snabbt hos uppdragsgivare. Den är inte helt i samklang med Supported Employment-metodiken som har ett tidigare inträde i arbetslivet som ledstjärna (träna på arbetet).

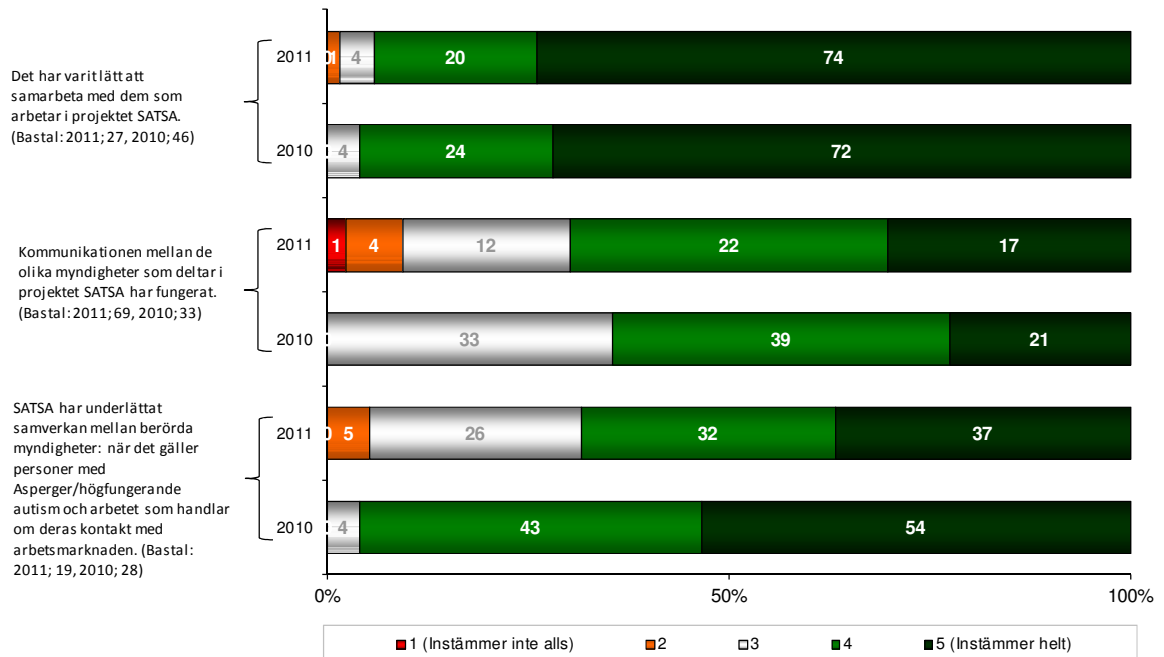

- Nödvändigt att, som man gör i SATSA, individanpassa stödet. Behovet av stöd varierar bland dem som har diagnosen Aspergers syndrom.
- Eventuellt ett tätare samarbete med övriga aktörer skulle kunna gynna deltagarna.
- Arbetsförmedlingens insatser skulle kunna anpassas att bättre passa målgruppens behov: då fordras att alla handläggare får en gedigen utbildning.
- Kan eventuellt finnas men tycker att det är ett otroligt bra initiativ och det finns en imponerande kunskap om dessa personer varför detta sätt att hantera och ta sig an dessa personer varit lyckat. Bara att titta på statistiken för hur det gått för de som ingår i SATSA-projektet så finns nog svaret.
- Vi har en arbetsplats som är väldigt bra lämpad för personer med högfungerande autism samt Aspergers som kräver rutiner, anpassade arbetsmetoder, tider, arbetsplatser. Vi har erbjudit våra lokaler och arbetet för en större grupp som med handledare ska kunna få in rätt rutiner för att sen slussas ut i arbetslivet. Då sysselsätts fler då det är svårt att hitta lämpliga arbetsplatser idag.
- Öka kunskaper om gruppens behov hos platsgivare, samt lättnader i ev. ersättning... mm.

Synen på samverkan

Samverkan

Om vi ser närmare på samverkan så upplever de svarande att det är lätt att samarbeta med dem som arbetar i projektet SATSA, 74 procent instämmer helt i påståendet. Att kommunikationen mellan de myndigheter som deltar i SATSA fungerar får också instämmanden av de flesta, men det finns några som är mindre nöjda och några som är mer neutrala. När det gäller påståendet att SATSA underlättar samverkan mellan berörda myndigheter har andelen som instämmer minskat från 97 procent till 69 procent.

I undersökningen fick man även svara på hur man upplever samverkan inom projektet. Många kommentarer lyfter fram att det fungerar bra. Den kritik som framförs gäller framför allt att kontakterna skulle varit tätare och innebära ett ökat samarbete.

- Jag skulle önska mer kontakt med handläggare i projektet, efter att en person med Asperger fått komma in i SATSA... så att man får veta hur det går, vad som är svårt, finns problem osv? ett ökat samarbete.

- Att alla i princip är positiva, underlättar samarbetet. Några handläggare/anställda på myndigheterna har varit stressade och inte känt att de haft tid att närvara på de informationsmöten som SATSA-modellen har som arbets sätt när en ny deltagare ska påbörja projektet.
- Samverkan med olika myndigheter skulle kunna bli ännu bättre.

Vidare påtalas att det har varit för mycket byråkrati och att det initialt rådde oklarheter kring mandat och kontinuitet.

- För mycket byråkrati med en del av de inblandade parterna.
- Samverkan i styrgruppen fungerar bra, initialt problem med mandat och kontinuitet. Resursgruppen är ett bra stöd

Ökad delaktighet från vissa intressenter.

- Landstinget kunde ha visat större intresse på operativ nivå.
- Lite kontakt saknar referensgrupp där fler hade varit inbjudna.
- Projektet fungerar bra. Det verkar dock svårt med förankring hos politiker/ tjänstemän på nivåer där ekonomiska besluten tas.

Centraliseringen av Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen har enligt några inneburit svårigheter kring samverkan.

- Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan hade svårt att förstå sitt samverkansuppdrag i början medan kommunen och Landstinget var helt inställda på att samverkan var centralt. Sedan har Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan svårare att vara med och bidra till en lokal samverkan sedan de centraliserades.
- Kommunen och landstinget har samverkat bra. Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen har nog inte kunnat samverka på samma sätt pga den nationella styrningen av deras verksamheter. Säkert har också de insett det goda med Satsa men inte haft möjlighet pga verksamhetsuppdragen. Försäkringskassan medverkar ju enbart då det gäller personer som har ersättning därifrån men inte som har försörjningsstöd. Osäker på vad som ingår i Arbetsförmedlingens rehabiliterings uppdrag.

För vissa är den främsta kritiken kring det faktum att SATSA är ett projekt avskilt ordinarie verksamhet. Dessa riskerar att bli svårt att implementera i den ordinarie verksamheten.

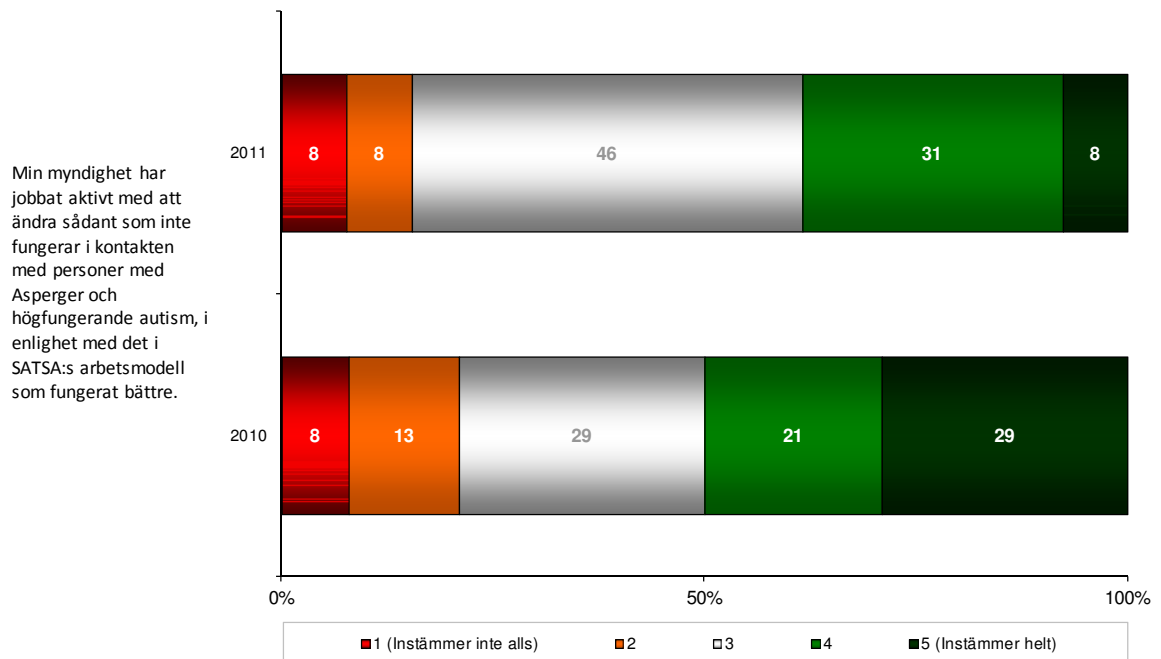
- Samverkansprojektet är bra. Det enda är att det är ett projekt. Projekt är tillfälligt utarbetande av nya arbets sätt eller modeller. Det skulle varit bra om ordinarie verksamhet inom kommun och landsting kan införliva de förbättrande arbets sätten och modellerna till sin egen verksamhet.

- Risk att ett projekt blir isolerat och svårt att implementera, få det att leva vidare. Det är alltid dilemmer med olika typer av projekt. Risk att ordinarie verksamheter inte jobbar med en målgrupp när man har möjlighet att hänvisa vidare till ett projekt.

En fråga ställdes också i undersökningen om den myndighet där respondenten arbetar aktivt arbetar med att ändra sådant som inte fungerar i kontakten med personer med Asperger och högfungerande autism i enlighet med SATSA:s arbetsmodell.

Myndighetens implementering (Bastal: 2011; 13, 2010; 24)

Det är tydligt att det där råder större tveksamhet än i övriga frågor om att så verkligen sker.

Svårigheter och problem inom projektet

Det som framförallt ses som ett problem är att SATSA är ett projekt. Vad händer efter att projekttiden är slut? Projektet behövs men kommer det att få finnas kvar? Om det inte finns kvar, hur troligt är det att de erfarenheter som dragits verkligen kan implementeras i ordinarie verksamhet?

Vissa uttrycker även oro för dem som idag ingår i projektet, och hur deras stöd ska se ut om projektet försvinner och för dem som vill ingå i projektet vars förhoppningar kanske grusas igen om projektet upphör.

Ett par av de intervjuade menar att modellen som används kräver mycket resurser för relativt få personer och menar att det inom deras egen myndighet/ i samhället finns andra grupper som också behöver stöd. Just de stora insatserna som krävs gör det särskilt svårt att implementera modellen, eller delar av den, i ordinarie verksamhet.

- Att insatserna som krävs, enligt SATSA-modellen, är så omfattande att personerna inte prioriteras till målet att nå ett arbete på öppna arbetsmarknaden. Att ordinarie verksamheter inte satsar resurser i befintlig verksamhet under projekttiden. Att projektet inte kan implementeras i ordinarie verksamheter eller finna någon varaktig bas för att fortskrida efter projekttidens slut
- Ser inga risker men naturligtvis är detta en kostnadsfråga för samhället. Det stöd och tid som en person kan få genom projektet finns varken utrymme i tid eller pengar hos myndigheter idag. Frågan är om man vill och kan satsa på detta och se i slutändan att det ger mer tillbaka till samhället? Det finns ju även andra grupper som behöver detta extra stöd....
- Det kan bli så att verksamheter som tidigare arbetade med dessa personer backar tillbaka och lämnar över personer. Det finns risker/problem i det att alla personer som vill ha stöd av SATSA inte kan få det p.g.a. köbildning. Ytterligare en faktor är osäkerheten hur erfarenheter ska härbärgeras efter projekttidens slut.
- Stor fokusering på förekommande funktionsnedsättning och deras möjligheter att komma ut i anställning. Andra grupper kan möjligtvis få decimerat stöd. Å andra sidan är det ett projekt för att testa en modell som säkert fungerar med flera andra målgrupper likaså.

En annan risk med projektet upplevs vara att myndigheter som idag jobbar med aktuella grupper helt släpper ansvaret.

Det finns också några synpunkter kopplat till arbetssätt och modell nämligen:

- 1) Kötiderna för deltagarna
- 2) Det är viktigt att man anpassar stödet individuellt eftersom det inom gruppen kan variera stort vilket stöd som man behöver. Vissa kanske behöver mindre stöd och man bör därför ha olika nivåer av stöd och en tydligare differentiering.
- 3) Svårighet att dra gränser för vad som är andra arbetsområden i kontakten med deltagarna. Det kan finnas risk att SATSA bistår även med annat stöd som ligger utanför deras uppdrag.
- 4) Viktigt att deltagarna får en rak kommunikation av arbeidskonsulenten om vad man klarar och inte klarar så att man inte invaggas i falska förhoppningar.
- 5) Viktigt att arbetsplatsen på sikt övertar ansvaret på arbetsplatsen från projektgruppen för större effektivitet.

Övriga synpunkter

Respondenterna hade även möjlighet att uttrycka eventuella övriga synpunkter och det är tydligt att en stor del handlar om oro inför hur projektet ska leva vidare i framtiden:

- Hoppas de får möjlighet att visa upp sig i länets övriga kommuner!
- Jag ser gärna att det fortsätter.
- Det är ett mycket bra och lyckat projekt, men jag känner en oro för fortsättningen.
- Ett mycket bra projekt, viktigt att det inte bara tar slut efter projektiden.
- Projektets arbetssätt och metoder bör delges till andra i branschen då det finns mycket värdefullt att hämta.
- Det är viktigt att hitta former för att säkra stödet till personer med Asperger och högfungerande autism för att hitta och behålla ett arbete i framtiden.
- Viktigt att en anpassad arbetsmodell för att stötta målgruppen ut på arbetsmarknaden finns.
- Arbetsmetoden som SATSA jobbar enligt borde vara en av Arbetsförmedlingens permanenta arbetssätt.

Andra upplever projektet som lyckat och menar att det behövs:

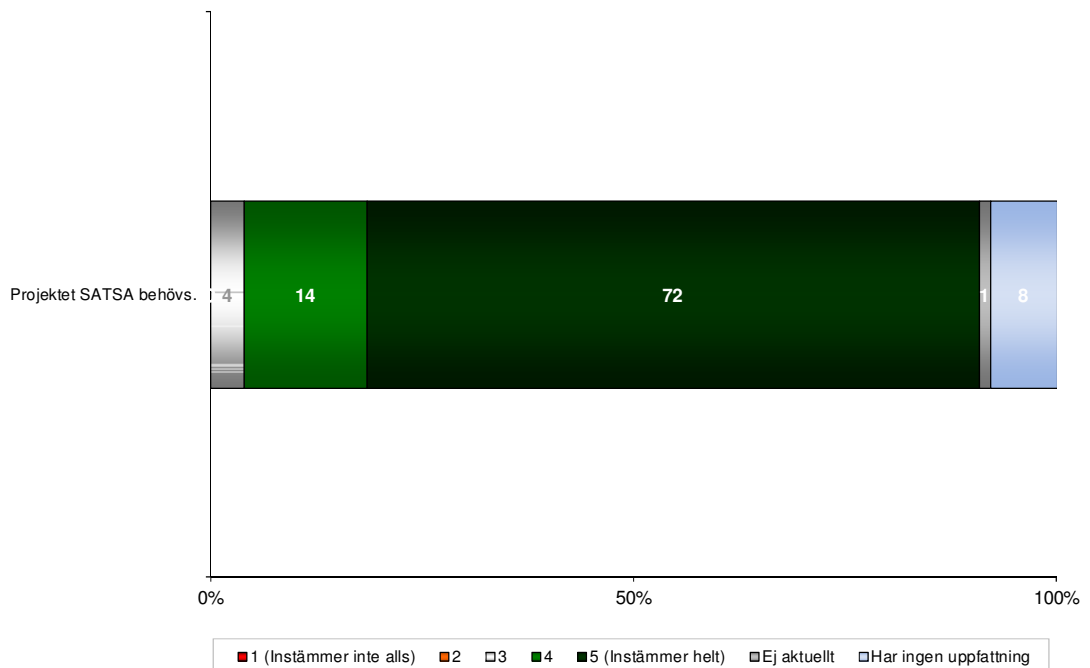
- SATSA uppfyller flera samhällliga mål. Det skapar möjlighet för personer med funktionsnedsättning att bli fullt delaktiga i samhällslivet, det är ett led i "arbetslinjen" och i minskning av antalet personer med aktivitets-/sjukersättning.
- Väldigt trevlig och tillmötesgående personal.
- Är stolt över att se det ni redan åstadkommit, speciellt när man går in detaljerat på individnivå.

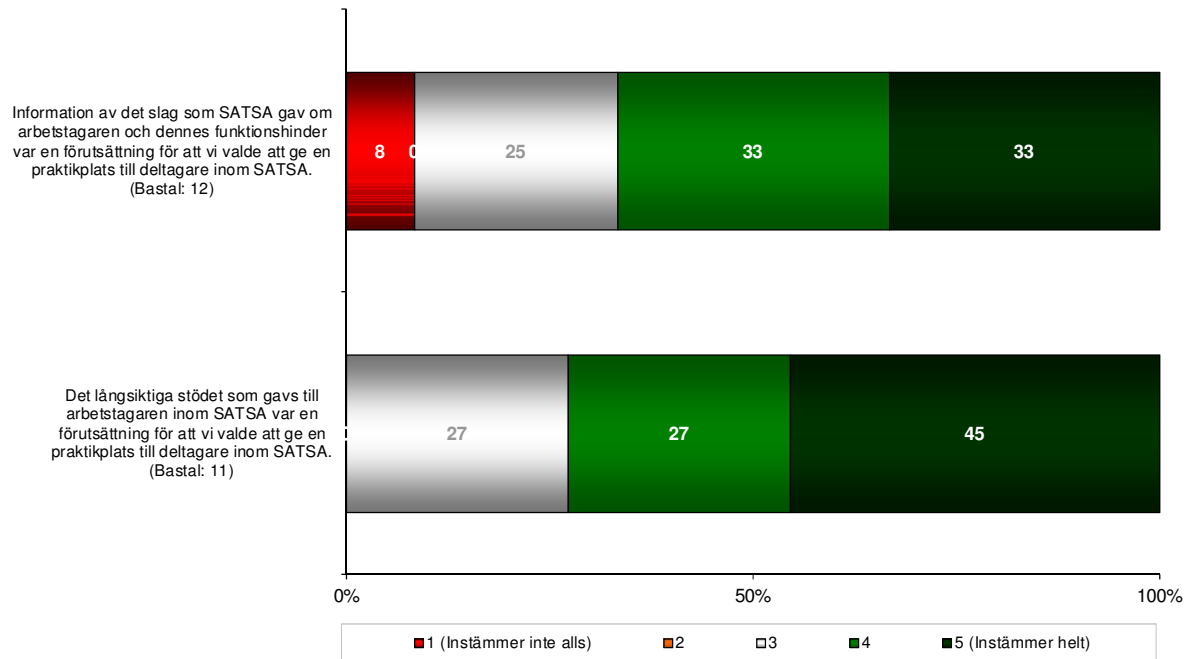

- Kan SATSA:s arbete fortsätta och utvecklas vidare så kommer en stor del av de människor med Asperger/högfungerande autism som står utanför arbetsmarknaden idag, att ha ett jobb. Och de kommer att vara en mycket viktig resurs på sina arbeten, när det gäller kunskap, nytänkande och tolerans.
- Önskar lycka till för fortsättningen. Ni behövs!
- Generellt, så fungerar det här projektet väldigt bra. Örebro kommun och landstinget har hela tiden varit engagerade, eniga, drivande och målmedvetna.
- Som förälder till barn med Asperger kan jag se att detta är det bästa projekt för dessa ungdomar som har startats.

En av de intervjuade menar att det är viktigt att utvärdera om deltagarna får varaktiga anställningar efter projektet och att analysera framgångsfaktorerna i projektet.

Framtiden (Bastal: 76)

Resultat från djupintervjuer

En viktig del i undersökningen är de djupintervjuer som har genomförts. Dessa har fördelats så att följande grupper ingår:

- De som jobbar inom projektet
- Arbetsförmedlingens representanter (styrgrupp, resursgrupp, remittenter etc.)
- Kommunens representanter (styrgrupp, resursgrupp, remittenter etc.)
- Försäkringskassans representanter (styrgrupp, resursgrupp, remittenter etc.)
- Landstingets representanter (styrgrupp, resursgrupp, remittenter etc.)
- Representanter från Finsams styrelse
- Personer som jobbar inom liknande verksamheter
- Företag som har haft kontakt med projektet
- Politiker
- Övriga som har haft kontakt med SATSA

Särskild vikt har vid denna slututvärdering lagts vid att täcka in bredden bland representanterna och inte som tidigare de som i synnerhet svarat kritiskt på enkäten.

Det kan konstateras att intervjuerna styrker det som redan framkommit i enkätundersökningarna. Därmed kan vi konstatera att projektets mål och genomförande hittills, i det stora hela, upplevs som bra och väl genomfört. Likaså ses det bakomvarande syftet som positivt: att arbeta för att ge en grupp som med visst stöd kan fungera på arbetsmarknaden, stödet de behöver. Om vi ska försöka sammanfatta det som uttrycks som särskilt bra med projektet i djupintervjuerna är det följande:

- Att projektet hjälper personer med Asperger att få ett arbete.
- Att projektet bara ägnar sig åt en målgrupp och verkligen anpassar sig efter dem på ett annat sätt än vad som är möjligt i ordinarie verksamhet, där man ofta misslyckas med gruppen.
- Att det skapas kunskaper och erfarenheter som sedan kan spridas vidare och vara till nytta i andra verksamheter, exempelvis Activa och daglig verksamhet.
- Att samarbetet mellan myndigheterna omkring gruppen har blivit bättre över tid, men som fortfarande kan bli bättre.
- Att man i projektet ser på individernas behov och att organisationerna/myndigheterna samordnar sina resurser så att individen inte bollas mellan olika myndigheter.

- Att modellen verkar fungera utifrån vad man sett hittills. Det som särskilt poängteras som bra är:
 - Att det görs en ordenlig kartläggning av individen där man får tid att skapa en relation med strukturer och regelbundenhet.
 - Att man matchar personen mot rätt slags arbete och låter det ta den tid det tar, vilket ger större chans att lyckas.
- Att anställda inom SATSA har goda kunskaper om Asperger och högfungerande Autism varvid modellen som har tagits fram är av god kvalitet.
- Att det finns en oro för hur projektet kommer att leva vidare.
- Att det finns förhoppningar och önskemål om att sprida modellen till närliggande kommuner.

Inga av synpunkterna som kommer fram i djupintervjuerna är nya utan ligger väl i linje med det som redan framkommit i undersökningen. Genom djupintervjuerna tydliggörs motiveringarna till de olika ställningstagandena.

Arbetet inom projektet – modellen

I detta avsnitt avser vi att lyfta aspekter kring modellen och processen som framkommit i intervjuerna.

Beroendet av en person: ger sårbarhet för deltagarna och tungt ansvar för anställda

I undersökningen 2010 påtalas det att det innebär en stor sårbarhet i att det är få personer som arbetar inom projektet och att dessa inte är utbytbara för deltagarna, något som även lyfts i denna avslutande undersökning.

En annan negativ sak är att en del projektledare slutat och bytts ut. Då vet man inte vad de har för kunskaper, för de har kanske missat utbildningen eller bara uteblivit. Men för det mesta har det varit god närvaro på våra möten.

Referensgrupp

Deltagare i projektet

En av de som arbetar med projektet påtalar att det är viktigt att de deltagare som kommer in i projektet bedöms ligga nära kriteriet att man bedöms ha arbetsförmåga. En del deltagare befinner sig av olika orsaker relativt långt ifrån kriteriet vilket medför att det kan vara svårt att hitta en arbetsplats åt dem.

Kartläggningen

Kartläggningen erbjuder deltagaren en god insikt om sina egna styrkor och svårigheter, något som ses som värdefull för deltagaren även om det kanske inte leder till en anställning.

De får en kartläggning som ger dem en ökad insikt om vilka styrkor och svårigheter de har. En ökad självkännedom helt enkelt. De får komma ut på en anpassad praktik och en del har till och med fått en anställning.

Det som gör det här projektet intressant om man jämför det med andra liknande projekt är att det skiljer sig från dem när det gäller kartläggningen. Den är väldigt genuin och grundlig och det är någonting som sticker ut tycker jag. Stödet från arbetskonsulenterna med introduktion på arbetsplatsen har också varit väldigt bra.

Man kan ju bara hoppas att det kan leda till en riktig anställning för så många som möjligt, de har ju iallafall fått en kartläggning av deras önskemål och intressen och det är positivt. En förhoppning är ju att företagen fortsätter att satsa på liknande projekt.

Målgruppsanpassat projekt

En stor styrka med projektet är att det är anpassat utifrån en målgrupp och att man inom projektet blir specialister på målgruppen, vilket är en omöjlighet för andra organisationer/myndigheter där kravet snarare är att de ska vara generalister i professionen.

Projektet var anpassat för den här målgruppen. Det underlättade för dem som har Aspergers att komma ut i arbetslivet. Projektledningen hittade en bra modell som fyller ett stort behov, de lyckades där andra myndigheter inte har lyckats.

Jag tyckte det var så underbart. Vi har så dåligt med utvägar för dessa människor. Den här typen av projekt ger dem möjligheter

På Arbetsförmedlingen ska vi vara generalister, men vi är som individer olika. Vi har egentligen inte speciella handläggare för den här typen av sökanden utan vem som helst kan få en sökande med diagnos utan att för den skull vara insatt i deras problematik. Det finns säkert många med diagnos som inte uppmärksammas.

Ett samlat projekt med en samsyn

Att projektet knyter samman olika organisationer/myndigheter ger ett samlat grepp kring enskilda deltagare och i förlängningen även en samsyn kring målgruppen, dess behov och förutsättningar.

Det ger möjligheter. Det är två saker, dels sammanhållningen och det faktum att man knyter ihop från Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan och tar ett samlat grepp. Det ger också en samsyn och individen kommer i fokus. Det har jag saknat det har alltid varit mycket papper och rapporter till olika instanser som varit inblandade.

Att man med fyra organisationer lyckas bygga broar mellan huvudmännen. Tidigare skapade man ingen helhet kring dessa personer men nu kan vi det, för nu har vi en grupp som tar hela ansvaret. En annan bra effekt är att vi skapat kontakter och trovärdighet bland företag.

Företagsperspektiv

För att få ett lyckat projekt med företag som tar emot deltagare och där det blir ett lyckat möte mellan deltagare och företag tycks det fortfarande handla om att nå ut med information och kunskap om projektet och om målgruppen.

Först när man ringer kan det vara en del tveksamheter men får man bara komma ut på företaget och förklara så är de flesta väldigt positiva. Det handlar mycket om okunskap och de flesta förstår inte vilken nytta de kan ha av att ha en sådan här person på sin arbetsplats.

Bra. När jag känner att vi fått en bra diskussion där andra går in och ger exempel då blir jag riktigt nöjd. Det blir en dialog, inte bara jag som talar. Jag tycker att vi borde röra oss på fler plan. Man kunde till exempel träffa arbetsgivarna i grupp, för det gäller att nå ut med kunskapen.

En av de intervjuade påtalar att det krävs ett ännu större samarbete med alla parter, då det finns så många faktorer som måste fungera för att det ska bli en fungerande arbetsplats för deltagarna.

Jag önskar att det vore ett större samarbete mellan alla parter, jag menar föräldrar, psykiatrin, vuxenhabiliteringen. Det går inte bara att samarbeta med arbetsgivaren för

ibland misslyckades en deltagare på grund av boendet. Ett kriterium för den här diagnosen är att man själv inte kan tala om vad som är fel. Då måste man samarbeta med boendepersonalen så att deltagarna kommer upp i tid, tar sin medicin och inte vandrar hem från busshållplatsen i tron att det aldrig mer ska komma någon buss. Deltagarna borde få en egen psykolog några timmar.

En av de intervjuade som har en deltagare i projektet som idag arbetar menar på att det aldrig hade gått utan SATSA:s stöd.

Min deltagare har blivit självförsörjande på sitt arbete! Med det följer att han är med i den sociala verkligheten, han får en chans. Det tror jag inte att han hade fått utan det här stödet.

Vidare lyfter man vikten av att hitta en bra matchning mellan deltagare och företag.

Jag har ingen detaljinblick i det men det märks att fler och fler företag vill engagera sig i den sociala biten. Och har de väl engagerat sig i det här projektet och satt sig in i problematiken så får de en arbetskraft de aldrig vill bli av med. Uppstår rätt kemi mellan företagaren och projektdeltagaren så har man kommit långt. Då blir man lycklig.

En av företagen som har haft deltagare på praktik påtalar att det tar tid att ta emot deltagare inom projektet, något som man som företagare måste vara förbered på.

Det tar ju tid att ta emot den här typen av människor. Man måste vara beredd på att gå igenom arbetsuppgifterna väldigt grundligt. Jag måste ta mig den tiden och i somras när jag inte hade tid så fick jag delegera till mina anställda men det gick det med. Projektledarna var väldigt stöttande, de kom ut hit ofta och vi hade möten. Jag har själv jobbat med ungdomar och tycker att det är bra att de kan få jobb. Man måste var flexibel och det är kanske inte de här ungdomarna alltid.

Samverkan

Även i denna slutundersökning upplevs samverkan på det hela taget upplevs fungera bra inom projektet och många ser just samverkan mellan myndigheterna som en av de stora vinsterna.

Samverkan i referensgruppen har på det stora hela fungerat bra.

Jag har kunnat förmedla deltagare till projektet. Det är bra att ha ett sådant ställe att skicka dem, förutom till Arbetsförmedlingen. Samverkan i referensgruppen har varit stimulerande och vi har haft bra diskussioner.

En positiv sak är att referensgruppen främjar samverkan mellan olika myndigheter, det underlättar när man ska jobba i projekt. Till det negativa hör att det blir fler möten och mer administration i och med att man har ett sådant här projekt.

Det har fortsatt funnits vissa hinder och svårigheter i samverkan med Arbetsförmedlingen och försörjningsstöd.

Vi har haft en bra samverkan med regelbundna möten och vi har upparbetat en relation med handläggarna. Det enda negativa var att Arbetsförmedlingen och de på försörjningsstöd inte har varit så insatta i projektet.

En av de intervjuade påtalar att det finns en viss oförståelse bland myndigheter för att projektet tar tid.

Jag vet från andra projekt jag varit med i att många myndighetsrepresentanter inte förstår att man inte kan bli klar på fyra veckor med sådant här.

Målen är viktiga och relevanta och man borde sprida dem till Arbetsförmedlingen. Det har varit tal om att vidga projektet till personer med ADHD.

En annan påtalar problematiken med att vissa organisationer blir alltmer slimmade och att det innebär ett minskat utrymme för arbetssätt såsom SATSA:s.

Bland handläggare kanske det finns en vilja att ta till sig den här modellen men organisationerna blir bara mer och mer slimmade. Det blir allt mindre utrymmer för att jobba på det här sättet. Man har inte alltid möjlighet att göra det utifrån sin organisation.

Att det finns en tydlig samverkan och ett samarbete mellan myndigheter underlättar för deltagaren då denne då det genererar färre kontaktytor.

Det som är jätteviktigt är att hitta goda och fram för allt hållbara samarbetsstrukturer mellan olika myndigheter, så att inte den här målgruppen hamnar mellan stolarna. Det

är väldigt jobbigt för dem att ha kontakt med flera olika myndigheter så därför vore idealet att de bara behövde ha kontakt med en. Titta på Norge, där har de fört samman Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan till en gemensam nivå.

Framtiden

Det finns önskemål och förhoppningar om att projektet kan leva vidare inte enbart i projektform, då det behövs en bättre kontinuitet och kännedom. Det kommer förslag på kommunen som huvudman.

Det som är på gång är att kommunen tar det långsiktiga ansvaret. Förhoppningen är att kommunen ska köpa tjänsten av INDA Support och på det sättet säkerställa stöd på lång sikt för den här målgruppen.

Jag skulle ju vilja att något sådant här får finnas. Kanske inte i projektform utan att man knyter det till kommunen för att få bättre kontinuitet och blir på så sätt mer kända för de som arbetar med arbetslösa och också för näringslivet, de som ska anställa.

Flera har farhågan att projektet bara försvinner utan att kunskaper tas tillvara efter att projektet är slut. Samtidigt finns en stor samstämmighet om att projektet bör leva kvar. Det påpekas att man borde arbeta för att finna en mer långsiktigt finansiell lösning.

Jag hoppas att man kan finna en långsiktig finansiell lösning så att man slipper den här pengadiskussionen vart tredje år. Det finns verkligen en vilja att satsa bland de som jobbar i projektet.

Det framkommer att flera grannkommuner har visat intresse för modellen och arbetssättet och förhoppningen är att de ska köpa upp tjänsten av projektgruppen.

Man borde få med alla kommunerna i länet. Inte minst ur finansiell synpunkt för det går inte att driva ett sådant här projekt utan pengar.

Jag hoppas att projektledningen är uthållig och tar till sig de synpunkter som kommer fram i den här undersökningen. Det är viktigt att sprida modellen ut i länet. I det arbetet är politikerna särskilt viktiga, de måste förstå att den här målgruppen har särskilda behov.

Det vore bra om ett sådant här projekt var länsövergripande. Eftersom den här gruppen finns representerad överallt så borde man tvinga alla kommuner i länet att vara med. Nu var det bara de som bodde i Örebro kommun som fick vara med men behovet är lika stort överallt.

Modellen upplevs även tillämpbar på andra målgrupper samt på äldre åldrar än enbart upp till 30 år.

Man kunde ta SATSA:s arbetsmodell och utöka personkretsen. Applicera modellen på andra målgrupper och jobba på samma sätt med dem. Man borde även sprida modellen till andra kommuner.

Dessutom borde man slopa begränsningen om att bara 19–30-åringar får vara med. I andra sammanhang försöker vi få bort åldersdiskrimineringen och i ett sådant här projekt borde alla upp till 65 få vara med.

Effektivitet eller kostnadseffektivitet och vikten av att uppnå det

Vad som kännetecknar effektivitet inom ett projekt av SATSA:s slag är inte självklart. Vissa menar att det handlar om antalet personer som får ett arbete under en viss tid, medan andra menar att kostnadseffektivitet snarare handlar om att skapa varaktiga, hos individen förankrade lösningar, även om det är för relativt få personer och kan ta tid.

En av de som arbetar inom projektet menar att man inte har överskridit budget men påtalar samtidigt att projektet kan bli mer kostnadseffektivt om man i ett tidigare skede än idag gör en bedömning kring deltagarna och huruvida man ska gå vidare med dem. Det skulle inte bara innebära en kostnadseffektivitet utan även en möjlighet att få ut fler deltagare på arbetsmarknaden.

Det har varit bra. Vi har hållit vår budget och har till och med pengar över.

Man kunde avsluta deltagare i ett tidigare skede, sådana som man inte kommer så mycket längre med. På det sättet kan man snabbare ta in någon ny. Det skulle öppna upp för att fler kom ut på arbetsmarknaden. Men det är svårt att veta var gränsen ska dras.

Det finns en samhällsekonomisk vinst i modellen som är svår att beräkna utifrån kostnadseffektiviteten inom det avsatta projektet.

De mår helt klart bättre och mår man bättre behöver man mindre av samhällets resurser i framtiden.

Om jag ska vara ärlig så är tre miljoner nästan ingenting. Tänk på hur mycket de här pengarna har underlättat livet för dessa människor. Det har också inneburit en avlastning för vården. Det är mycket mindre kostnader att ha projektet än att inte ha det.

Jag tycker att projektet har varit väldigt effektivt för samhället i stort. Nu är det många som inte behöver ersättning från det offentliga utan har en egen lön.

Ett sätt att öka effektiviteten är att arbeta med rollfördelningen.

Det har jag för lite inblick i för att veta. I gruppen har vi diskuterat rollfördelningen, när är det lämpligt att någon på företaget ska ta över ansvaret? Ett förslag var att någon på företaget ska fungera som coach men jag vet inte om man kommit dithän. Man stöttar företag men sen dras den stötningen in. I stället borde man stötta arbetsledarna så att de kan fortsätta att ta in nya deltagare. Jag vet en del företag i USA som gjort så.

En av de intervjuade funderar kring målet kopplat till effektivitet...

Ni får fundera på om målet är att få ut många i jobb eller om målet är att sprida modellen till andra. Vad är mest effektivt?

Projektmålen

Det övergripande projekt målet: Att öka möjligheten för målgruppen att finna, få och behålla ett arbete ses som odiskutabelt, och flera framhårdar att "behålla ett arbete" är vad det handlar om.

Delmålen i projektet är att

- förbereda deltagaren till en plats på arbetsmarknaden.
- stimulera arbetsgivare att anställa målgruppen.
- samordna insatser tidigt för att uppnå kontinuitet.
- i ordinarie verksamhet implementera framgångsrika delar i projektet.

Vi kan konstatera att målen generellt sett uppfattas som väl valda. Det är också tydligt att upplevelsen är att SATSA arbetar mot de uppställda målen på ett bra sätt. Det första delmålet, att förbereda deltagaren till en plats på arbetsmarknaden upplevs av de flesta som att man inom projektet når upp till men som något som man alltid kan bli bättre på.

Det skulle vi kunna bli bättre på, för en del av de här personerna har aldrig varit ute på arbetsmarknaden. Vi kunde gå in ännu mer på vad det innebär att ha en praktikplats och varit ännu tydligare om de oskrivna regler som gäller på en arbetsplats. Det som är självklart för dig och mig är inte det för den här målgruppen.

I de allra flesta fall ja. Man kan alltid ha mer samverkan med Landstinget eller andra myndigheter för att kunna ge ytterligare stöd, men det är till sist en resursfråga.

En av de intervjuade påtalar att man måste arbeta hårt med att få vissa deltagare att förstå vad det innebär att möta arbetslivet.

Hjälpmålet är visualisering; att tvätta sig varje dag, inte bara en gång i veckan, att äta frukost och att komma i tid. Arbetsgivarna måste också kunna känna sig trygga i att deltagaren är där i tid. En del deltagare trodde att de skulle börja en ny skola och blev besvikna när inte alla på arbetsplatsen var i deras ålder. Det gäller att lära känna alla deltagarna och verkligen ge dem den förberedelse de behöver.

Man lyfter även att arbetet med att förbereda deltagare för arbetslivet måste påbörjas redan i skolan.

Om man jobbade på det sätt som det var tänkt tror jag det. Det måste vara i skolan förberedelsen börjar. Gymnasielärare och SYO-konsulenter måste vara på det klara med att de här ungdomarna behöver mycket förberedelse.

Det delmål som upplevs som störst utmaning, förutsatt att man talar om en implementering av metod snarare än kunskap, är det fjärde delmålet "implementering i ordinarie verksamhet". Det anses exempelvis inte möjligt för Arbetsförmedlingen eller Försäkringskassan att implementera SATSA:s modell i sin egen verksamhet.

Det har vi inte lyckats med, myndigheterna har inte visat något sådant intresse. Det var därför INDA Support bildades; den ekonomiska föreningen.

Visst skulle man vilja att någon annan verksamhet skulle driva det här, men man har inte kommit så långt. Det handlar om att kommunen måste vilja driva det, det är de som har möjligheterna.

Nej, jag kan bara konstatera att det inte är möjligt. I ordinarie verksamhet har man ansvar för delar men inte för helheten. Ansvarsgränserna är för tydliga. Slog man ihop alla verksamheter skulle det vara toppen.

Det andra delmålet, ” att stimulera arbetsgivare att anställa”, ses även det av flera som svårt att uppnå. Det finns en förhoppning om att information och kunskapsspridning kommer att ge resultat bland företagen.

I stor utsträckning har vi lyckats med det. Många företag är stolta över att de deltar i projektet och deras goda exempel har földeffekter. När de talar med andra företag om detta projekt vill fler delta. Sedan är det en resursfråga att marknadsföra projektet ännu mer.

Vi har varit aktiva och informerat företagen om den här funktionsnedsättningen. Vi har ökat deras kunskap om att den här målgruppen är kompetenta. På det sättet har vi stimulerat dem men visst finns det många andra arbetsplatser vi inte tagit kontakt med. Vi måste fortsätta till dem.

Jag blev häpen över att man lyckades skaffa fram så många praktikplatser. Jag tror att man skulle bjuda alla företagen på lunch så att de fick lära känna varandra. Då kan de jämföra, ”Hur många har du tagit emot, jag har tre”. Det kan vara en stimulans.

En av företagarna menar att det i nuläget är svårt att ekonomiskt kunna motivera en anställning då personen i fråga i slutändan inte alltid är fullt arbetsför.

Än så länge har inte jag kunnat anställa någon av dem, men kanske längre fram om man kan hitta någon som så att säga växer in i rollen. De här personerna har det betydligt svårare än andra eftersom de behöver mer tid och måste ha det mer organiserat omkring sig. Men om de lär sig och hittar rätt jobb så kan de komma in. Vi kunde anställa någon om vi fick hjälp med pengar från Arbetsförmedlingen. Jag kan inte betala dem samma lön som en normalpresterande.

Måluppfyllelsen på kring delmål 3 kan tolkas på flera sätt. Innebär det att i ett tidigt stadie samordna insatser kring enskilda deltagare eller att projektet som helhet måste samordna insatser tidigt för att uppnå kontinuitet.

Projektet i stort:

Där har det varit svårare. Den enda gymnasieskola vi fått kontakt med är Wadköping för där har de ett program för den här målgruppen. På de andra gymnasieskolorna har vi inte lyckats få någon respons från rektorer eller specialpedagoger. Vi får försöka ännu mer med dem.

Jag tycker att man har haft med sig de olika myndigheterna tidigt och gjort vad man kunnat.

Individen/deltagaren:

De har en lång kartläggning så det gör de nog. Det gäller att ha personen i fråga med sig och att öka samarbetet mellan anhöriga, boendepersonal, psykvård och vuxenhabiliteringen.

Det har varierat över tid. Vi kunde ha varit bättre på att identifiera vad varje individ behöver just då. En del behöver mer tid och några borde ha fått vara kvar längre på sin plats. Det är väldigt viktigt att inte misslyckas med sin placering.

Projektet har även ett övergripande mål som innebär att öka möjligheten för målgruppen att finna, få och behålla ett arbete där den spontana kommentaren från de intervjuade är att man upplevs lyckats med målet, framför allt utifrån förutsättningarna.

Det tycker jag att vi lyckats med för en del har ju faktiskt fått arbete. Det är därför SATSA måste få fortsätta finnas, som en möjlighet för den här målgruppen.

Resultatet pekar på att det gått bra. Men det bygger på att företagen fortsätter att få stöd. Om arbetsledaren har några frågor eller om något går tokigt så måste han ha ett telefonnummer att ringa. Har han inte det så slutar det med att deltagaren blir av med sin anställning.

Utifrån de förutsättningar vi hade tycker jag att vi har lyckats med det. Jag vet inte vad man kunnat göra annorlunda.

Det har vi lyckats bra med. Det gäller att ha en kontinuitet hela tiden och inte släppa kontakten med dem när de fått en arbetsplats.

Slutdiskussion

Sammanfattning av resultatet

Deltagarna, den egentliga målgruppen i projektet, menar att det är viktigt för dem att projektet finns. Resultatet från **föräldrarnas** enkät visar också att de upplever att deras barn behöver stödet som projektet ger i kontakt med arbetslivet. Det är inte särskilt mycket kritik som framkommer från deltagare och föräldrar. Den kritiken som lyfts fram av enstaka deltagare och föräldrar är följande:

- För långa väntetider till projektet
- Processen går för sakta med för mycket möten och utredning
- Arbetskonsulenten bör inte kunna bytas ut under perioden
- Ännu mer stöd skulle behövas

Om vi sammanfattar resultatet från **övriga som har varit i kontakt med projektet eller verkar inom det** (d.v.s. styrgrupp, resursgrupp, Finsams styrelse, personal från SATSA, remittenter, referenspersoner, politiker, företag och övriga) råder en stor samstämmighet om att projektet behövs och i huvudsak fungerar bra.

Framgångsfaktorer och hinder

Denna slutrapport har som syfte att vara till hjälp i utvärderingen av projektet i stort. Samtidigt ser vi det som värdefullt att även lysa på framgångsfaktorer och hinder, då vi vet att projektet kommer att fortgå i någon form. Nedan följer en sammanfattning av de framgångsfaktorer och hinder som framkommer i de öppna svaren och djupintervjuerna. Observera dock att det inte handlar om ett kvantitativt resultat utan snarare om en bruttolista över alla de svårigheter som vi har lyckats spåra, oberoende av om endast en eller ett par personer framför dessa. Detta till skillnad från det resultat som skissats ovan under "Sammanfattning av resultat", som i högre grad är generaliserbart.

Hinder

Den kritik eller de funderingar som framträder i de öppna svaren och som fördjupas ytterligare i djupintervjuerna kan sammanfattas enligt nedan.

- Samverkan kan bli bättre mellan myndigheter
 - Samverkan är avgörande för att minska kontaktytorna för deltagarna
- Målet att implementera modellen i övriga myndigheters verksamheter.
 - Svårigheter i att kunna implementera modellen, den bör enligt flera stå separat.
 - Projektet bör få en tydlig huvudman och en långsiktig finansiering.
 - Spridandet av kunskaper och erfarenheter från SATSA till myndigheter och andra sker men skulle kunna öka ytterligare.
 - Fokus bör vara på att matcha arbetsgivare med deltagare.
- Svårigheter i arbetet upplevs vara:
 - Beroendet av enstaka personer ger sårbarhet för deltagare/tungt ansvar för anställda.
 - Hur kan man garantera stödet över tid när det är ett projekt?
 - Det finns köer till projektet och personer som måste vänta.
- Är SATSA:s modell alltför ambitiös och resurskrävande för att kunna implementeras i ordinarie verksamhet eller leva vidare efter projektslutet.
- Det behövs större genomströmning och fler deltagare för att uppnå större kostnadseffektivitet i projektet.

Framgångsfaktorer

- Att projektet hjälper personer med Asperger att få ett arbete och komma in på arbetsmarknaden. Vilket betyder att de slipper utanförskap och bidragsberoende.
- Att projektet har tillräckliga resurser för att kunna arbeta på ett bra sätt med den aktuella gruppen, bland annat genom kartläggning och stöd.
- Att projektet bara ägnar sig åt en målgrupp på ett sätt som inte är möjligt i ordinarie verksamhet, där man ofta misslyckas med gruppen.
- Att man riktar sig mot en grupp som har goda förutsättningar att lyckas på arbetsmarknaden om de får rätt stöd.
- Att det skapas kunskaper som sedan kan spridas vidare och vara till nytta i andra verksamheter. Att samarbetet mellan myndigheterna omkring gruppen ökar och blir bättre.
- Att man i projektet ser på individernas behov istället för organisationernas/myndigheternas resurser
 - att individen inte bollas mellan olika myndigheter.
- Att modellen verkar fungera.
 - Ordentlig kartläggning av individen.
 - Att stödet är långsiktigt (utifrån de tidsramar som finns).
 - Att man matchar personen mot rätt slags arbete.
 - Att anställda inom SATSA har goda kunskaper om funktionshinder och är lyhörda för andras åsikter.
- Att projektet påverkar deltagarnas omgivning som mår bättre och man sparar också in på vårdkostnader och annat kopplat till att deltagarna inte mår bra.
 - Samhällsekonomiska vinster som visar en mer långsiktig kostnadseffektivitet.
- Att man i projektet har bra kontakter med näringslivet och ett arbetssätt som gör att företagen upplever att de får den stöttning de behöver för att i första hand ta emot praktikanter och där efter eventuellt våga anställa.
- Att man gör det möjligt för olika myndigheter att samarbeta.
- Att man ökar kunskapen om gruppen hos inblandade myndigheter.

Måluppfyllelse

Delmålen i projektet är att

- förbereda deltagaren till en plats på arbetsmarknaden.
- stimulera arbetsgivare att anställa målgruppen.
- samordna insatser tidigt för att uppnå kontinuitet.
- i ordinarie verksamhet implementera framgångsrika delar i projektet.

Målen för projektet känns även i slutet av projektet som relevanta. Vår upplevelse är att SATSA under hela projektiden har arbetat mot de satta målen. Det första delmålet, att förbereda deltagaren till en plats på arbetsmarknaden är en del av arbetsuppgifterna för konsulenterna inom SATSA. Däremot är det ett mål som i sin natur innebär en ständig möjlighet till förbättring dels för att alla deltagare har olika behov och kunskap med sig in i projektet och dels för att man alltid kan förbättra det egna arbetet utifrån de erfarenheter som fås inom projektet.

Vad gäller det andra delmålet kan det inom undersökningen konstateras att en femtedel av de svarande deltagarna idag har någon form av anställning. Vid den första undersökningen 2010 var motsvarande andel drygt en av tio. Av de totalt 55 deltagarna är det idag 15 som har en form av anställning. Det skulle därmed kunna konstateras att målet är relevant för projektet och att projektet i viss mån leder till anställning för deltagarna. Däremot kan detta mål ses som ett betydligt mer långsiktigt mål, då anställningen för deltagarna kan komma senare, dels för att det kan ta tid för deltagaren att "hitta rätt" och att de idag befinner sig i kartläggningen eller på praktik och för företagen så tar det tid innan man når ut med kunskap och i förlängningen ett förändrat arbetssätt.

Måluppfyllelsen kring det tredje delmålet tre kan tolkas på två sätt. Innebär det att i ett tidigt stadi samordna insatser kring enskilda deltagare eller att projektet som helhet måste samordna insatser tidigt för att uppnå kontinuitet som verksamhet. Det kan konstateras att samordningen inom projektet har blivit bättre och att man tycks ha hittat rutiner för samordningen och samarbetet. Huruvida samordningen kring enstaka deltagare fungerat är det svårt att svara på.

Det fjärde delmålet "implementering i ordinarie verksamhet" är ett omfattande delmål och där man under projektets gång tycks tala mer och mer om att implementera kunskap snarare än arbetsmodell. Bland de som på olika vis varit involverade i projektet framkommer att det är svårt att implementera det i någon annan verksamhet då ansvarsrollerna är allt för tydliga. Det anses exempelvis inte möjligt för Arbetsförmedlingen eller Försäkringskassan att implementera SATSA:s modell i sin egen verk-

samhet då vissa områden inom modellen ligger på den ene eller den andres bord. Det är därmed svårt att diskutera måluppfyllelse utan man bör snarare fundera över delmålens aktualitet för projektet.

Projektet har även ett övergripande mål som innebär att öka möjligheten för målgruppen att finna, få och behålla ett arbete där den spontana kommentaren från de intervjuade är att man upplevs lyckats med målet, framför allt utifrån de rådande förutsättningarna. Även detta är ett mål som liksom det andra delmålet kan ses som mer långsiktigt än projektet i sig.

Att man inom de allra flesta projekt inte når den måluppfyllelse som var satt för projektet är vanligt förekommande. Det kan givetvis bero på flera saker såsom att målen i slutet av projektet inte längre stämmer med arbetet som görs inom projektet eller att målen inte går att följa upp eller mäta på ett för projektet relevant sätt. För SATSA som avgränsat projekt kan det konstateras att målen överlag upplevs relevant om möjligt svårämätta då det inte går att sätta en siffra för uppfyllelse. Det mål som upplevs som minst relevant är det fjärde målet, då det under projektets gång allt tydligare visar sig att det satta målet med stor sannolikhet inte är den rätta vägen för SATSA. Att målet inte uppnås innebär därmed inte ett misslyckande för projektet utan enbart att målet inte längre är relevant.

Något som bör lyftas i samband med måluppfyllelse är deltagarnas upplevelse av projektet, då projektet inte kunnat fullföljas utan dem och deras vilja att delta. Det är tydligt att deltagarna i ökande grad upplever att det är ett projekt som är viktigt utifrån att det ger deltagaren en ökad kunskap och förståelse för den egna diagnosen. Framför allt upplever deltagarna att de får hjälp med att hitta ett arbete som kan passa dem och stöd i kontakterna med arbetslivet. Många har enligt föräldrar och konsulenter fått en bättre livssituation genom att de fått rutiner och struktur på tillvaron.

Framtiden

Utifrån att SATSA som ett första avgränsat projekt går mot sitt slut men där förutsättningarna för att i någon form fortleva har vi följande funderingar som vi upplever kan vara viktiga att ta i beaktande. En del är nya utifrån denna slututvärdering medan andra kvarstår sedan den första utvärderingen 2010.

- Bör vissa delmål revideras utifrån att det optimala inte är att modellen ska vara en del i en verksamhet utan att modellen ska finnas tillgänglig för målgruppen snarare än att en myndighet äger modellen?
- Hur bör en fortsättning se ut? Vem ska vara ägare till fortsättningen? Vilka fördelar och nackdelar finns med olika lösningar?
- Sprida modellen/arbetsättet eller tjänsten till
 - andra kommuner
 - andra landsting
 - andra målgrupper
- Hur många deltagare ska man ta in? När och på vilket sätt avslutas ett "lyckat" deltagande?
- Hur många av deltagarna erbjuds en anställning?
- Hur många av deltagarna behåller ett arbete?
- Hur länge och i vilken utsträckning ska man behålla en deltagare inom modellen?
- Är SATSA idag tillräckligt företagstillvända för att stimulera arbetsgivare eller kan man utvecklas ytterligare på det området?
- Är det så att SATSA idag jobbar för länge och omfattande med deltagarnas utredning och stöd? Skulle man kunna snabba på processen för vissa deltagare eller samtliga med lika gott resultat? Eller är detta vad som krävs för att lyckas med gruppen? Är slutsatsen att det går att differentiera mer bör kanske modellen modifieras. Är slutsatsen att detta redan görs och att dagens arbetsätt är det som krävs för att lyckas, bör en diskussion föras med samtliga myndigheter som ingår i projektet om vad dessa slutsatser får för konsekvenser för den egna verksamheten och/eller kontakten med en fortsatt verksamhet av SATSA:s slag.
- Hur kan samverkan mellan myndigheterna som ingår i projektet utvecklas ytterligare?

Att ta i beaktande

Följande aspekter föreslår vi att man bör ta i beaktande då man arbetar vidare med SATSA.

- Projektet bör få en tydlig huvudman och en långsiktig finansiering.
 - Konsulttjänst
 - Partnerskap
 - Kommunalt
 - Annat
- Är det en tjänst eller en produkt/modell?
- Ska tjänsten eller produkten/modellen erbjudas andra kommuner?
- Bör målen revideras utifrån den kunskap som erhållits inom projektet?
- Hur ska genomströmningen av deltagare se ut.
- Var går gränsen för måluppfyllelse? Vad innebär ett lyckat arbetssätt för projektet?
 - Antal deltagare i anställning (hur beräknas detta över tid)
 - Ändrat förhållningssätt bland företag och myndigheter
 - Ökad samverkan och helhetssyn kring diagnosen
- Kan man hitta arbetssätt som inte blir individberoende, då det är svårt att säkerställa att personalgruppen gentemot deltagare hålls intakt?
 - Hur kan man stötta upp förändringar i personal?
 - Beroendet av enstaka personer ger sårbarhet för deltagare/tungt ansvar för anställda.
- Kan man erbjuda SATSA:s modell i en enklare omfattning? Vilka vinster/förluster innebär det? Kan det innebära en enklare implementering i olika verksamheter?
- Vilka synergier finns med liknande projekt?

Bilaga 1. Öppna svar i undersökningen

Webbenkäten

De som uppger sig ha en annan roll

- Är chef på Samordningsförbundet Finsam i Örebro.
- Är handledare till gruppen som arbetar i projektet.
- Inhyrd konsult.
- Activa.
- Erfarenhetsutbyte.

- Arbetar på Activa.
- Förtroendevald i nämnden för funktionshindrade.
- Förtroendevald i landstinget.
- Riksdagsledamot.
- Fått info om SATSA som politiker inom landstinget.
- Projektledare i annat projekt med liknande inriktning.
- Idag Arbetskonsulent, Activa.
- Slutat på FK fr o m maj 2011.
- Enhetschef för LSS-handläggare.
- Har personer här på studiebesök.
- Har haft 2 st. 1 var hos mig 3 timmar, 1 fick bättre jobb så kom aldrig till med.
- Tagit emot studiebesök.

23. Vilka är de stora vinsterna/Vad var det bästa med SATSA?

- Att så många personer fått möjlighet att få jobb.
- Att få möjlighet att arbeta fram och pröva en anpassad arbetsmodell för målgruppen. Att resultatet blev så bra!
- De personliga vinsterna! De personer som fått praktik eller jobb har vuxit som personer och tagit ett eller flera steg mot att kunna försörja sig själva!
- Att personer med Aspergers syndrom får en ökad möjlighet att komma ut på arbetsmarknaden och en chans till egen försörjning, ökad livskvalité och en plats i samhället. Alla är vinnare! Individ, företaget och samhället!
- Att människor med Aspergers syndrom har kommit ut i arbetslivet och att arbetsgivare har fått lära sig vad Aspergers syndrom är och att det går att anställa en person med den diagnosen.
- Genom att stödja den grupp som SATSA arbetar mot ger man möjlighet till delaktighet i samhället samt mer självständiga individer. Det i sin tur motverkar psykisk ohälsa och utanförskap för deltagargruppen. Livskvalité för individen och ekonomisk vinning för samhället!
- Att fler människor får möjlighet till arbete.
- Att man tagit fram en väl fungerande modell och att samverkan mellan huvudmännen fungerat bra. Att många personer nu fått en chans att nå arbetsmarknaden
- I projekt SATSA 2008-2010 fick man tid att pröva sig fram och söka kunskap. För målgruppen behöver SATSA modellen finnas (inte projektet!) för att kunna delta i samhälls- och arbetslivet.
- Att personer med speciell kunskap kring dessa personer har kunnat möta personerna och matcha till ett specifikt arbete, med extra stöd.

- Erbjud det som annars inte finns för målgruppen - en omfattande och anpassad hjälp ut i arbetslivet.
- Bra att fokusera på en målgrupp som har särskilda behov för att utarbeta metoder och peka på behovet av samverkan.
- Satsa har blivit ett begrepp som gett personer i målgruppen och anhöriga en trygghet i att de kommer få det stöd som går att få.
- Att det finns en grupp med djupgående kunskap om Aspergers syndrom/högfungerande autism, där man har kunnat individualisera insatserna i hög grad och kanske skulle kunna individualisera i ännu högre grad.
- Jag hjälpte till i mötet med näringslivet vilket är en avgörande del i att projektet kan lyckas.
- En dold grupp har blivit sedd. Kunskapen ökat markant hos myndigheterna. Komplex problematik som kräver djup kunskap och samverkan.
- Att människor som kanske tappat tron på framtiden kommer igång
- Fyller ett tomrum på ett viktigt sätt för den aktuella målgruppen!
- Jag har jobbat på en arbetsplats där vi har tagit emot deltagare för att berätta om vårt arbete samt en rundvandring. Jag tycker personligen att dessa forum behövs. Som företag skulle man behöva veta lite mer om dom deltagare som kommer så att man kan förbereda sig på bästa sätt.
- Att modellen bygger på det som forskning har sett fungerat (exempelvis individuellt stöd, jobbmatchning etc).
- Att de arbetat fram en modell med god funktion för målgruppen
- Att ge möjlighet till stöd under en längre tid för en målgrupp som har svårt att nå arbete. Att ha finansiering under en längre tid så det finns möjlighet att utveckla metoder för att nå arbete och att samverka mellan myndigheter.
- De största vinsterna är att arbetsmarknaden har blivit mer tillgänglig för personer med Asperger. Bra för den enskilde och kostnadseffektivt: för försäkringskassan som inte behöver betala aktivitets-/sjukersättning, för kommunen som inte behöver betala försörjningsstöd och inte heller behöver ge annat individuellt stöd, för arbetsmarknadsverket som inte behöver betala arbetslöshetsersättning, för kommunen som får in skatt och som minskar tillströmningen till daglig verksamhet etc, etc. Det bästa med Satsa är det kontinuerliga stödet, kanske livslångt men varierande över tid, för dem som ingår i verksamheten.
- Att man lyckas där andra går bet.
- Det krävs särskilda insatser för att personer med olika funktionsnedsättningar ska ges möjlighet att komma in på arbetsmarknaden. AF kan inte ha all den kunskapen och heller inte resurserna. SATSA har varit ett framgångsrikt projekt har den särskilda kompetensen som behövs just för den här målgruppen (Asperger).

- Att underlätta för människor med Asperger syndrom att komma ut på arbetsmarknaden.
- Anpassning och att skräddarsys utifrån behov och resurs
- Att vi fick möjlighet att dels vara med i uppstarten av detta projekt samt även vara med och anställa en person.
- Att personer med en funktionsnedsättning får chansen att bidra till samhället genom att fullt ut vara en del i det.
- En grundlig kartläggning.
- Samhället och individen tjänar på att SATSA och liknande projekt finns till. Hjälpa funktionshindrade ut i arbetslivet - En bra övergång från skola till arbetslivet - Samhällsekonomiska - Ökat medvetenheten i samhället om personer med dessa diagnoser.
- Som handläggare på AF har jag ingen möjlighet att ge de stöd som denna sökandegrupp har behov av, därför har SATSA varit en stor tillgång. Funktionshindret har inte varit allmänt känt under så lång tid, därför är det bra om SATSA får finnas kvar för att prova ut lämpliga arbetsmetoder som stöd på vägen till arbete för dessa personer.
- Jag är arbetsförmedlare för en kille som har fått en lönebidragsanställning. Att han fick jobbet som han stor trivs med har han sig själv och SATSA att tacka för. I SATSA fick han växa till människa som kan klara på egenhand (tack vare rätt stöd), det bästa av allt han fick växa i egen takt och det tog inte långt tid för att han gjorde det utifrån sin förutsättningar.
- Att en verksamhet med kunskap om funktionsnedsättningen kan göra de insatser som behövs. Att verksamheten finns med som ett stöd när personen har fått ett arbete. Den stora vinsten är ju då en person får ett arbete som fungerar bra och som personen trivs med.
- ...Att personer med Autism/Asperger får en chans de aldrig skulle få annars på arbetsmarknaden. Människor med Asperger el autism blir lättare utslagna eller mår dåligt psykiskt eftersom de ofta saknar verktyg/förmåga som vi normalt har för att hantera händelser o motgångar. Min uppfattning är att SATSA skulle behöva utökas att gälla hela länet och alla åldrar.
- Att fokus riktats mot denna grupp som har svårt att komma ut på arbetsmarknaden
- Har bara haft kontakt ang. en ungdom så jag vet för lite. Bra med en kartläggning av arbetsförmågan och att man får hjälp att hitta och prova praktik.
- Gedigen kartläggning - personerna känt sig sedda och "utvalda" och sedan att man inte släppt personerna. De behöver fortsatt stöd, funktionsnedsättningen försvinner ju inte för att de fått arbete/praktik. Bra bemötande från personalen!
- Att någon finns som kartlägger och träffar personen regelbundet. Att ge så mycket personligt stöd hittar styrkor men också svagheter som kan arbetas med ge förslag/tips tar tid. Att det får ta tid. Vore bra med ännu mer kontakt och att vi hör av oss när vi ser sådant som behövs hjälp med såsom strategi, planering, tidshjälp, bra att träna på mm. Finns inget motsvarande. SATSA är mycket bra och måste fortsätta!

- Att personer med denna diagnos får möjlighet till arbete och till att behålla arbetet.
- På individnivå: att få stöd så kontakten med en presumtiv arbetsgivare inte behöver betyda ett misslyckande även om inte första platsen blir ngt permanent. för samverkanspartners: att det finns en insats att hänvisa till som kan ingjuta ett hopp hos den enskilde!
- Att personer i denna målgrupp får den hjälp de behöver och inte behöver ligga samhället till last i övrigt alternativt vara hemma fast de inte vill.
- För min klient var bemötandet, att bli tagen på allvar helt avgörande för att han skulle kunna stå ut i väntan då det var kö, samt att få tillit.
- Personer med Apsgerer samt högfungerande Autims har ofta hamnat mellan stolarna på arbetsmarknaden eftersom de ibland har svårt att ta ett vanligt arbete samt att de ibland också har uppfattningen att daglig verksamhet enligt LSS inte är ett alternativ för dem. I och med ett så grundläggande och stort stöd som SATSA har kunnat ge dem har vinsten varit att så många med dessa svårigheter fått hjälp ut i arbetslivet, vilket de kanske inte hade fått chansen till annars. De har även fått möjlighet att få ett arbete som passar dem och deras förutsättningar samt utifrån deras förmågor. Lett till bättre självförtroende hos dessa personer på grund av att deras förmågor lyfts fram och att de insett att de också kan få ett arbete. Att någon verkligen lyssnat på och tagit sig an att dessa personer. Vilket också kan ha bidragit till mindre kostnader för samhället eftersom dessa personer nu finns i något sammanhang och en eventuell psykisk ohälsa kan förebyggas.
- Bra samarbete myndigheter emellan som kom till stånd i och med SATSA-projektet. Jag har deltagit i projektet som handläggare på FK och jag har också varit med i Resursgruppen. Jag har slutat min anställning på FK fr.o.m. maj 2011.
- Att mina deltagare med aktuell diagnos fått professionell hjälp och vägledning, där de blivit bra bemötta och förstådda och att deltagarnas individuella kvalitéer blivit synliggjorda. Detta har lett till arbete.
- Bra samarbete mot samma mål!
- Att personer med Asperger får stöd och komma ut i arbetslivet.
- Vi har lärt känna en underbar person och vi även fått se hans resa från blyg och osocial till att se en duktig medarbetare.
- Den största vinsten får såklart deltagarna i SATSA projektet som med gott stöd har "slussats" ut i arbetslivet och även i vissa fall fått en anställning. Denna målgrupp hamnar ofta utanför övriga skyddsnet som finns för personer med särskilt stöd så vi är glada över att projektet finns och att vi har anställt en person som har varit deltagare.
- Att det fungerade så bra att matcha deltagare med arbetsplatsen.
- För oss som skola har det varit värdefullt att få anställa en medarbetare med denna typ av funktionshinder då vi ofta stöter på elever med Asperger/liknande. Utan det ekonomiska stöd

vi fått hade vi inte haft råd. Även om de arbetsuppgifter som denne utför är värdefulla så hade vi inte kunnat prioritera en sådan anställning. Vi kan ju inte kräva samma flexibilitet i att utföra andra sysslor som vi skulle kunna gjort av en medarbetare utan denna funktionsnedsättning.

- Ej vinst men ett praktiskt sätt att hjälpa ngn. Ge en chans att vara med. Tyvärr fick jag en känsla av att de inte var nödvändig eller väldigt lite intresse från deltagare eller var fel plats hos oss eller hon använde sig av hjälp som bjuds... Det bästa med SATSA (så länge det finns resurser) är försök att få alla att kännas värdefull.

Fanns det några risker, problem eller negativa bieffekter med projektet SATSA? Beskriv

- Nej (8)
- Risk att det inte kan implementeras, blir ännu ett avslutat projekt.
- Riskerna finns väl om en deltagare får en tveksam matchning och hamnar på "fel" arbetsplats. Om det då inte fungerar kan den arbetsgivaren stänga dörren för fler personer med funktionsnedsättning.
- Risken fanns att det påbörjade arbetet med deltagarna skulle ta slut om man inte lyckades lösa implementeringen av projektet.
- Att det just bara förblir ett projekt och att de människor som fått hjälp kanske plötsligt står utan den hjälpen.
- Den risk jag ser är att ett långsiktigt stöd behövs. man kan inte lämna individerna att klara sig utan stöd för snart, man måste ha förståelse för att det är en lång utvecklingsprocess för individerna som deltar. Även efter att personen fått en anställning behövs stöd från SATSA.
- Ett problem är att säkerställa en långsiktig finansiering efter projektidens slut.
- Vad händer med deltagarna efter projektiden.
- Behovet är större än utbudet. De rehabiliteringsansvariga myndigheterna ser projekt som något som läggs ner efter projektiden. Kanske skulle man kalla det något annat. Säg att man bygger upp och utformar en verksamhet som redan från början är en del av ordinarie rehabiliteringsutbud.
- Det är fortfarande inte löst hur ekonomin kan klaras när det inte längre finns tillgång till projektmedel.
- Att insatserna visar sig vara allt för resurskrävande för att kunna fortsätta med stöd av ordinarie verksamheter resurser/budget/ramar
- Projektet får ta för mycket ansvar för sådant som borde ligga på de olika myndigheterna
- Det handlar väl om att på arbetsplatserna hitta stödpersoner, som Projektet i sin tur kan ge stöd till för att den aktuella personen ska kunna bibehålla sin plats även om det uppstår kriser. Projektet kan på så sätt gå vidare och lägga sin kraft på en ny arbets-sökande.

- Bräcklig organisation kan göra fallet tungt för deltagarna om det inte håller långsiktigt. Myndigheterna lutar sig tillbaka och ser att FINSAM - SATSA tar hand om en grupp som de inte klarat av att ge det stöd som behövs.
- Det kan finnas en viss risk för inlåsning med alla projekt av denna typ.
- Risken som finns vid i stort sett alla projekt är implementeringen. Det är en stor risk att det som man ser fungerar inte får genomslagskraft, eller det som inte fungerar nämns men att ingen tar lärdom till efterföljande projekt.
- Ett stort problem är att få någon att finansiera verksamheten när projektfinansieringen upphör. Annars ser jag inga bieffekter eller risker.
- Problem är att det fokuseras för mycket på en specifik insats mot en "diagnosgrupp" vilket kan innebära att personer med likartade behov av stöd eller sammansatta behov måste anpassa sig efter metoden istället för tvärt om. Det är lätt att allokera för stora resurser genom att gruppen tydliggörs på andra gruppers bekostnad.
- Jag tror inte det. Men viktigt att det kontinuerliga stödet inte blir större än vad som verkligen behövs.
- Tar en hel del kraft av övriga delen på företaget både på gott och ont.
- Stora förhoppningar om ett arbete.
- Kommer inte på några.
- Det skulle vara att praktikplatsen inte leder till arbete! Det är förstås en besvikelse om det har fungerat och personen trivs. Arbetsplatsens/uppgifter måste kunna anpassas efter individens behov, annars blir det istället en negativ upplevelse och ett misslyckande. Tolerans och förståelse angående funktionsnedsättningen måste finnas.
- Vore bra om man kan vara tydlig om man ser att en person har för stora svårigheter för att klara av ett arbete trots stödinsatser. Behöver då få annat stöd/behandling. Svårt att få aktivitetsersättning om man varit aktuellt i SATSA och inte klarat att fullfölja SATSA/praktik.
- Kan inte se några. Kötiden i sådant fall, men det hade ju egentligen inget med själva projektet att göra!
- Ser inga andra än om det inte fortsätta. Kan utvecklas mer angående samverkan.
- att olika instanser i samhället inte tar till sig den kunskap o de erfarenheter som finns hos SATSA . Att omgivningen inte förstår att personer med AS/HFA kan behöva ett fortsatt stöd även när det till synes fungerar bra.
- NEJ, finns inga!
- Att det var kö var frustrerande för min klient då han var så motiverad att få ett arbete.
- Risker finns alltid och fram för allt om ett projekt inte får finnas kvar vilket undertecknad anses vara det största hotet för dessa personer som anslutit sig till SATSA. SATSA bygger på långsiktiga lösningar med uppföljning som grund, dels som en trygghet för företagen som anställer

men också för personerna som ingår i projektet. Att ha någon att vända sig till när frågor finns antingen kring krav, hur man ska tänka kring personen och fram för allt stöttning och coaching för både arbetsgivare och arbetstagare. Långsiktighet minimerar risker.

- Det är svårt med implementering i myndigheternas ordinarie verksamhet.
- Det kan bli negativt när man hamnar i en verksamhet som arbetar med personer som har samma funktionsnedsättning men det kan även vara en fördel att få veta hur en person faktiskt tänker och som kan förklara för oss som arbetar med dessa personer
- Hade ingen chans att värdera, för kort tid.

Finns det bättre arbets sätt än det SATSA använde för att främja den aktuella målgruppens kontakt med arbetsmarknaden? Beskriv i så fall vilket!

- Nej (7)
- Tror inte det. (2)
- Kanske att komplettera med en övningspraktik innan den riktiga praktikplatsen.
- Jag tycker arbets sättet är väldigt bra. Ibland kan jag se ett behov av en "träningsarbetsplats" som ett komplement till modellen då steget ut i praktik kan vara för stort för vissa deltagare. På träningsarbetsplatsen kan arbets konsulent och deltagare träna vissa svårigheter samt också stärka självkänslan hos individen innan det är dags för praktik. Träningsarbetsplatsen bör vara en "riktig arbetsplats" med krav på de som arbetar där men det ska finnas en förståelse för deltagargruppens svårigheter och utrymme till träning och samtal under arbetstid. Träningsarbetsplatsen skulle också vara en plats där deltagarna kan arbeta en tid i väntan på praktik/anställning. Som det är nu kan det bli "glapp" mellan kartläggning och praktikplats eller mellan olika praktikplatser. Risken finns då att motivation och aktivitetsnivå sjunker hos deltagaren vilket skulle kunna undvikas om det finns en plats som kan ta emot dem under denna tid.
- Många i målgruppen klarar själv att söka jobb och arbeta. Många kan också bli hjälpta genom de ordinarie tjänster som t ex Arbetsförmedlingen har. För dem som inte klarar det är SATSA-modellen eller liknande, det bästa arbets sättet.
- Inget som jag känner till.
- Tyvärr behöver en del personer ett försteg för att kunna ha en realistisk chans att klara en arbetsplatsförlagt praktik. De kan behövas utvalda träningsplatser. Det kan finnas personer som i nuläget får bäst stöd via daglig verksamhet och den "gränsdragningen" / samarbetet bör diskuteras då arbetslivet ännu inte är redo för att ta emot alla personer med autism/Asperger trots att de i framtiden bör kunna ha en arbetsförmåga.

- Satsa arbetar på ett bra sätt. Men det handlar om att individualisera i mycket hög grad från början och att hitta dessa stödpersoner på arbetsplatsen, som jag nämnde i förra frågan. Här kan man kanske lägga ner ännu större kraft.
- De som arbetar med projektet är för skadade av det offentliga vilket gör att en stor tröghet finns.
- Kan inte se det med SATSA-facit i handen!
- Jag tror inte det finns ETT bättre sätt. Arbets sättet måste individ- eller gruppanpassas. Jag kan inte påstå att det för just denna arbetsgrupp finns ett bättre arbetssätt.
- Inte från projektets sida. De berörda myndigheterna kunde dock samverkat bättre, mer långsiktigt och mer prestigelöst för att SATSA-projektet effektivt och smärtfritt snabbare skulle kunnat permanentas.
- Jag är osäker på om den långa kartläggningstiden är möjlig när projektfinansieringen upphör. Det finns en vilja att saker ska gå snabbt hos uppdragsgivare. Den är inte helt i samklang med Supported Employment-metodiken som har ett tidigare inträde i arbetslivet som ledstjärna (träna på arbetet)
- Vad betyder kontakt med arbetsmarknaden- frågan svårtolkad?
- Jag tror inte det. Nödvändigt att, som man gör i SATSA, individanpassa stödet. Behovet av stöd varierar bland dem som har diagnosen Aspergers syndrom.
- Inte vad jag känner till.
- Än så länge har jag inte sett att det finns bättre arbetssätt än det SATSA använder. I vårt län har vi Stiftelsen Activa som jag tycker att de har misslyckat att främja den aktuella målgruppens kontakt med arbetsmarknaden.
- Eventuellt ett tätare samarbete med övriga aktörer skulle kunna gynna deltagarna.
- Nej inte som jag kan komma på...
- Arbetsförmedlingens insatser skulle kunna anpassas att bättre passa målgruppens behov: då fordras att alla handläggare får en gedigen utbildning.
- Tror inte det.
- Kan eventuellt finnas men tycker att det är ett otroligt bra initiativ och det finns en imponerande kunskap om dessa personer varför detta sätt att hantera och ta sig an dessa personer varit lyckat. Bara att titta på statistiken för hur det gått för de som ingår i SATSA-projektet så finns nog svaret.
- Nej det tror jag inte man måste vara insatt i problematiken
- Vi har en arbetsplats som är väldigt bra lämpad för personer med högfungerande autism samt Aspergers som kräver rutiner, anpassade arbetsmetoder, tider, arbetsplatser. Vi har erbjudit våra lokaler och arbetet för en större grupp som med handledare ska kunna få in rätt rutiner

för att sen slussas ut i arbetslivet. Då sysselsätts fler då det är svårt att hitta lämpliga arbetsplatser idag.

- Jag känner inte till några andra arbetsätt för den aktuella målgruppen och kan inte tänka mig vad man skulle göra på annat vis som skulle fungera bättre.
- Öka kunskaper om gruppens behov hos platsgivare, samt lättnader i ev. ersättning... mm

Hur ser du på samverkan inom projektet? Vad fungerade bra och vad fungerade dåligt?

- Nej.(5)
- Samverkan har fungerat väldigt bra!
- Att i princip alla är positiva till projektet underlättar samarbetet. Några handläggare/anställda på myndigheterna har varit stressade och inte känt att de haft tid att närvara på de informationsmöten som SATSA-modellen har som arbetsätt när en ny deltagare ska påbörja projektet.
- Det var bra att det fanns samverkan mellan myndigheter, i alla fall bland de som hade med SATSA att göra kontinuerligt. För andra handläggare på myndigheterna var det svårt att hänga med på vad vi gjorde
- Samverkan mellan myndigheterna har fungerat mycket bra! Förståelse, öppenhet och en vilja att det ska fungera har genomsyrat projektet och samverkan!
- Samverkan med olika myndigheter skulle kunna bli ännu bättre.
- Samverkan i styrgruppen fungerar bra, initialt problem med mandat och kontinuitet Resursgruppen är ett bra stöd.
- Det har fungerat mycket bra.
- Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan hade svårt att förstå sitt samverkansuppdrag i början medan kommunen och Landstinget var helt inställda på att samverkan var centralt. Sedan har Af och Fk svårare att vara med och bidra till en lokal samverkan sedan de centraliserades.
- Jag upplever att alla har haft en vilja att hitta långsiktiga lösningar. Vi har fått lära oss att den politiska processen tar tid, även om viljan finns.
- Fungerade mycket bra
- Risk att ett projekt blir isolerat och svårt att implementera, få att leva vidare. Det är alltid dilemmat med olika typer av projekt. Risk att ordinarie verksamheter inte jobbar med en målgrupp när man har möjlighet att hänvisa vidare till ett projekt.
- Projektet fungerar bra. Det verkar dock svårt med förankring hos politiker/ tjänstemän på nivåer där ekonomiska besluten tas.
- Det vet jag inte riktigt men jag tror, att den varit god.

- Myndigheterna har inte klarat sin uppgift tidigare.
- Fungerade bra
- Set ser ut att ha fungerat bra med undantag för svaret på föregående fråga.
- Kommunen och landstinget har samverkat bra. Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen har nog inte kunnat samverka på samma sätt pga den nationella styrningen av deras verksamheter. Säkert har också de insett det goda med Satsa men inte haft möjlighet pga verksamhetsuppdragen. Så t ex medverkar försäkringskassan ju enbart då det gäller personer som har ersättning därifrån men inte som har försörjningsstöd. Osäker på vad som ingår i AF rehabiliterings uppdrag.
- Landstinget kunde ha visat större intresse på operativ nivå.
- Bra!
- Samverkansprojektet är bra. Det ända är att det är projekt. Projekt är tillfälligt utarbetande av nya arbetssätt eller modeller. Det skulle varit bra om ordinarie verksamhet inom kommun och landsting kan införliva de förbättrande arbetssätten och modellerna till sin egen verksamhet.
- För mycket byråkrati med en del av de inblandade parterna.
- Lite kontakt saknar referensgrupp där fler hade varit inbjudna.
- Min kontakt med SATSA har varit bra, jag har litat på deras kompetens och med det som grund kunnat handlägga arbetsgivarstöd vid anställningar vilket sparar mycket tid åt AF
- Lätt att få kontakt med SATSA handläggarna.
- Jag skulle önska mer kontakt m handläggare i projektet, efter att en person med Asperger fått komma in i SATSA... så att man får veta hur det går, vad som är svårt, finns problem osv? ett ökat samarbete!
- Lätt att få kontakt med personal på SATSA
- Fungerade bra i början. Skulle behövt fortsatt samverkan.
- Mer kontakt.
- Allt fungerar bra. De skulle behöva större resurser, dock så de kan ta emot flera än idag!
- Allt fungerade bra.
- Har bara sett att det har fungerat bra.
- Samarbete och kontakter fungerade mycket bra.
- Allt har fungerat bra.
- Vi var en gång med satsa projektet och det fungerade inte bra.
- Allt fungerade bra.
- Allt har fungerat klockrent.
- Har en bra dialog tillsammans med handledarna som kommer hit på studiebesök.

- Vad var särskilt viktigt för att du som företagare ska välja att ta emot en arbetstagare som har Asperger eller högfungerande autism?
- Kunskap.
- Kunskaper, kontinuerligt stöd vid behov, uppföljning, bidrag.
- Att man har ett fungerande och stabil arbetsplats.
- Information och stöd.
- Att handläggarna sätter sig in i hur arbetsplatsen fungerar och är utformad för att kunna göra en ordentlig bedömning av deltagares lämplighet redan från början. Att kontakten med handläggarna hålls regelbundet.
- Det ekonomiska stödet har varit mycket värdefullt.
- Stöd och stöttning.
- Finns det något mer du vill tillägga om projektet?
- Viktigt att SATSA modellen ska få finnas kvar!
- Önskar att fler personer i målgruppen får möjlighet att ta del av den framtagna SATSA-modellen!
- Det är viktigt att förankra projekt och dess innehåll och syfte på alla nivåer. Då kan man redan tidigt börja planera för att ta hand om det som blir bra. T ex genom att ta med kostnaderna i budgetprocessen.
- Oerhört entusiastiska projektarbetare.
- Mycket positivt att denna målgrupp har fått komma i fokus.
- Det blir tomt utan SATSA.
- Jag tror också att man behöver öka samarbetet med andra. Jag tänker på anhöriga, stödböendepersonal, habiliteringen, psykiatri...Projektet kan stupa på att det inte finns förutsättningar att lyckas, om tex personen inte får stöd i sitt boende att komma upp, att komma i tid , äta frukost, någon att tala med vad som är viktigt för att få eller behålla ett arbete. Samverkan är av avgörande betydelse i många fall.
- Gillar att det blivit en socialt "företag". Kan bli ett bra exempel hur andra aktiviteter/projekt kan gå vidare.
- Jag tycker att det behövs mer evidensbaserade metoder för målgruppen, vilket SATSA-modellen kan tänkas bli.
- Oändligt viktigt att det får fortsätta som ordinarie verksamhet. För den enskilde men också för alla inblandade parter gäller att SATSA är kostnadseffektivt men tydligt också att verksamheten inte passar in i respektive verksamhet vanliga uppgifter.
- Örebro län behöver fler initiativ av det här slaget. Idédrivna verksamheter med människans behov i fokus.

- Ge de anställda inom SATSA en stor bukett rosor!!
- Hoppas att det får fortsätta
- Oerhört bra personal.
- SATSA behövs mest för gruppens skull.
- Hoppas det kan fortsätta. Det behövs för gruppen.
- Behövs verkligen och hoppas de får fortsätta!
- Tack för att Ni finns. Hoppas innerligt att man permanentar verksamheten då den verkligen behövs.
- Otroligt bra projekt och kan bara bli bättre om det får möjlighet att växa och få vara kvar. Viktigt med en långsiktig planering eftersom personerna som ingår i projektet är beroende av att allt kring dem är strukturerat och ordnat. SATSA kan erbjuda detta och genom uppföljningar finnas med för att förhindra att personerna hamnar utanför arbetsmarknaden.
- Ett bra projekt... hoppas det får leva vidare...
- Bra och viktigt att det får fortsätta!
- Jag tycker att det är ett lyckat projekt och till stor hjälp för målgruppen. I många fall säkert helt avgörande för att hjälpa de personerna ut i arbetslivet.
- Ge inte upp. Problem blir större längre fram. Vi som kan skall ställa upp, kanske engagera släkt (anhöriga som känner personen bättre) med olika stöd, öka kunskaper omkring symptomen, jag är ingen expert men någon form av sysselsättning och engagemang hjälper alla att leva ett bättre liv.
- Så som jag fått det presenterat för mig förefaller projektet vara ett mycket lovvärt initiativ.

Bilaga 2. Enkäter i undersökningen

Hej!

Du är deltagare i projektet SATSA. Undersökningsföretaget Markör Marknad och Kommunikation AB har anlåtats för att ta reda på hur du och andra tycker att projektet fungerat. Ditt svar är mycket viktigt för oss och för att undersökningen ska berätta hur det verkligen är. Vi hoppas därför att du tar dig tid att besvara enkäten!

Du är anonym vilket betyder att ingen som jobbar i projektet eller på någon annan myndighet kommer att veta vad just du har svarat. Vi som jobbar på undersökningsföretaget kommer att använda dina svar och sammanställa dem tillsammans med alla andra deltagares svar på ett sätt så att ingen vet vad just du har sagt.

För att det ska vara lätt för dig att fylla i enkäten så kommer du att få den av din arbetskonsulent på SATSA. Du får fylla i den själv i avskildhet och lägger den sedan i ett kuvert som du försluter. Kuvertet öppnas sedan av oss på undersökningsföretaget Markör och registreras.

Kontakta oss gärna om du har frågor om undersökningen.

Med vänlig hälsning

Sofia Palmér

010-492 41 55

sofia.palmer@markor.se

Markör Marknad och Kommunikation AB

www.markor.se

1. Hur länge har du varit med i projektet SATSA?

- 1 Mer än ett år
- 2 Ett halvår till ett år
- 3 En månad till ett halvår
- 4 Mindre än en månad
- 9 Vet ej

2. Hur ofta träffar du din arbetskonsulent på SATSA?

- 1 En eller flera gånger i veckan
- 2 Någon eller några gånger per månad
- 3 Några gånger per år
- 4 Aldrig
- 9 Vet ej

3. Är det viktigt för dig att projektet SATSA finns?

- 1 Ja
- 2 Nej

4. Motivera ditt svar på fråga 3. Varför är det viktigt eller oviktigt för dig?

5. Var i projektet befinner du dig?

- 1 I kartläggningen
- 2 Väntan på praktik
- 3 På praktik
- 4 Anställning

Du får nu svara på några frågor om SATSA. Du svarar på en femgradig skala där 5 betyder att du instämmer helt och 1 att du inte instämmer inte alls. Om du inte vet vad du tycker om någon fråga kan du svara "Vet ej".

	Instämmer inte alls 1	4	3	2	Instämmer helt 5	Vet ej
6. SATSA hjälper mig att förstå mina styrkor och svagheter.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
7. SATSA hjälper mig att identifiera vilket stöd jag behöver i arbetslivet.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
8. Projektet SATSA hjälper mig att förstå mer om hur det är att ha ett arbete.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
9. Projektet SATSA hjälper mig att hitta ett arbete som passar mig.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
10. Projektet SATSA hjälper mig att klara av ett arbete.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
11. Det är viktigt (=avgörande för att det ska fungera bra för mig) att jag har <u>en</u> arbetskonsulent på SATSA som stöttar mig i kontakten med mina andra handläggare (på andra myndigheter)	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
12. Det är viktigt (=avgörande för att det ska fungera bra för mig) att min arbetskonsulent från SATSA är med (på plats) i början på min arbetsplats.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
13. Det är viktigt (=avgörande för att det ska fungera bra för mig) att jag kan höra av mig till min arbetskonsulent om det blir problem på min arbetsplats <u>i början</u> .	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
14. Det är viktigt (=avgörande för att det ska fungera bra för mig) att jag kan höra av mig till min arbetskonsulent om det blir problem på min arbetsplats också <u>efter lång tid</u> på arbetsplatsen.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
15. Min arbetskonsulent på SATSA vet vad jag behöver hjälp med.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐

16. Min arbetskonsulent på SATSA förstår mig/känner mig.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
17. Min arbetskonsulent på SATSA stöder mig i min kontakt med arbetslivet.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐

Avslutande frågor

Skriv gärna på baksidan eller på ett löst papper om inte platsen räcker för dina svar!

18. Finns det något som du skulle vilja ha ändrat på i projektet SATSA?

19. Vad är bra med projektet?

20. Vad är dåligt med projektet?

När du har besvarat frågorna lägger du enkäten i kuvertet, stänger det och lämnar till din kontakt på SATSA. De lämnar vidare det oöppnade kuvertet till Markör.

Tack för din medverkan!

Hej!

Örebro Kommun är ansvariga för projektet SATSA som handlar om att hitta nya modeller för att öka möjligheten för personer med Asperger och högfungerande autism att närma sig arbetsmarknaden. Projektet startade i början av 2009 och kommer att pågå till slutet av 2011.

Inom projektet har redan flera interna utvärderingar genomförts men man vill nu också att projektet ska utvärderas av en extern utvärderare. Markör Marknad och Kommunikation AB har därför anlåtats för att utvärdera projektet. Ett inledande steg i utvärderingen är att låta alla som i någon mån har varit i kontakt med projektet föra fram sina synpunkter, vilket sker genom denna enkät.

Här är länken till din individuella enkät <http://markor.dubinterviewer.xxxx> .

Du kan när som helst ta en paus från enkäten genom att stänga webbläsarfönstret som vanligt. När du ska öppna enkäten igen klickar du på länken i ditt mail. Du kommer då att hamna på samma fråga som du stod på när du stängde enkäten.

Ditt svar är mycket viktigt för oss och för undersökningens tillförlitlighet. Svaren kan inte ersättas av annan svarande. Vi hoppas därför att du tar dig tid att besvara enkäten! Du är givetvis anonym och alla svar kommer att behandlas på ett sådant sätt att inte enskilda personer pekas ut.

Kontakta oss gärna om du har frågor om undersökningen.

Med vänlig hälsning

Sofia Palmér

010-492 41 55

[\(sofia.palmer@markor.se\)](mailto:sofia.palmer@markor.se)

Markör Marknad och Kommunikation AB

www.markor.se

1. Hur länge har din son/dotter varit med i projektet SATSA?

- 1 Mer än ett år
- 2 Ett halvår till ett år
- 3 En månad till ett halvår
- 4 Mindre än en månad
- 9 Vet ej

2. Var i projektet befinner sig han/hon?

- 1 I kartläggningen
- 2 Väntan på praktik
- 3 På praktik
- 4 Anställning
- 9 Vet ej

Du får nu svara på några frågor om SATSA. Du svarar på en femgradig skala där 5 betyder att du instämmer helt och 1 att du inte instämmer alls. Om du inte vet vad du tycker om någon fråga kan du svara "Vet ej".

	Instämmer inte alls 1	4	3	2	Instämmer helt 5	Vet ej
3. Min son/dotter skulle ha svårt att själv söka arbete utan stöd av det slag som SATSA gett.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
4. Min son/dotter skulle ha svårt att behålla ett arbete utan stöd av det slag som SATSA gett.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
5. Det har varit avgörande för min son/dotter att ha <u>en</u> arbetskonsulent på SATSA som stöttat honom/henne i kontakten med andra handläggare (på andra myndigheter)	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
6. Det har varit avgörande för min son/dotter att någon har varit med som stöd (på plats) i början på hans/hennes arbetsplats.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
7. Det har varit avgörande för min son/dotter att ha någon att höra av sig till om det varit problem på hans/hennes arbetsplats i början.	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐
8. Det har varit avgörande för min son/dotter att ha någon att	1 ☐	2 ☐	3 ☐	4 ☐	5 ☐	9 ☐

höra av sig till om det blivit problem på hans/hennes arbets-
plats också efter lång tid på arbetsplatsen.

Avslutande frågor

Skriv gärna på baksidan om inte platsen räcker för dina svar!

9. Hur ser du på projektet, vilka fördelar och nackdelar har det funnits som du ser det?

10. Fanns det något du skulle vilja förändra när det gäller projektet och hur det fungerat?

11. Skulle du kunna tänka dig att eventuellt svara på fler frågor och berätta vad du tycker om SATSA?

Om du kan tänka dig att svara på fler frågor fyll i ditt namn och kontaktuppgifter. Observera att du, även om du fyller i uppgifterna nedan, fortfarande är anonym. Det gäller både de svar du har avgett ovan och i den eventuella kommande intervjun!

Namn _____

Telefon: _____ **Mailadress:** _____

Det var allt tack för din medverkan!

Hej!

Örebro Kommun är ansvariga för projektet SATSA som handlar om att hitta nya modeller för att öka möjligheten för personer med Asperger och högfungerande autism att närma sig arbetsmarknaden. Projektet startade i början av 2009 och kommer att pågå till slutet av 2011.

Inom projektet har redan flera interna utvärderingar genomförts men man vill nu också att projektet ska utvärderas av en extern utvärderare. Markör Marknad och Kommunikation AB har därför anlåtits för en utvärdering. Ett inledande steg i utvärderingen är att låta alla som i någon mån har varit i kontakt med projektet föra fram sina synpunkter, vilket sker genom denna enkät.

Här är länken till din individuella enkät <http://markor.dubinterviewer.xxxx> (den innehåller även ett individuellt lösenord).

Du kan när som helst ta en paus från enkäten genom att stänga webbläsarfönstret som vanligt. När du ska öppna enkäten igen klickar du på länken i ditt mail. Du kommer då att hamna på samma fråga som du stod på när du stängde enkäten.

Ditt svar är mycket viktigt för oss och för undersökningens tillförlitlighet. Svaren kan inte ersättas av annan svarande. Vi hoppas därför att du tar dig tid att besvara enkäten! Du är givetvis anonym och alla svar kommer att behandlas på ett sådant sätt att inte enskilda personer pekas ut.

Kontakta oss gärna om du har frågor om undersökningen.

Med vänlig hälsning

Sofia Palmér

010-492 41 55

sofia.palmer@markor.se

Markör Marknad och Kommunikation AB

www.markor.se

Bakgrundsfrågor

1. I vilken roll har du kommit i kontakt med SATSA? (Du kan svara flera svarsalternativ)

- Arbetar eller har tidigare arbetet i projektet SATSA
- Är med i styrgruppen
- Är med i Finsams styrelse
- Är med i resursgrupp
- Är handläggare som har anvisat person med Asperger/högfungerande autism till projektet
- Arbetar på Örebro Kommun
- Arbetar på Försäkringskassan
- Arbetar på Arbetsförmedlingen
- Arbetar på landstinget (habiliteringen eller annat)
- Företag i Örebro län som har tagit emot arbetstagare från projektet
- Företag i Örebro län som har fått information om projektet
- Annat nämligen _____
- Vill inte besvara frågan

2. Hur mycket kontakt har du haft med SATSA?

- Dagligen eller flera gånger i veckan
- Någon eller några gånger per månad
- Några gånger per år
- Endast vid ett eller ett par tillfällen
- Aldrig

3. I vilken grad känner du till den målsättning SATSA haft?

4. I vilken grad känner du till de arbetsmetoder SATSA använt sig av?

5. Hur är dina kunskaper om personer med Asperger och högfungerande autism?

Svarsskala för fråga 3, 4 och 5

- Mycket bra
- Ganska bra
- Varken bra eller dåligt
- Ganska dåligt
- Mycket dåligt
- Har ingen uppfattning

Instämmandefrågor

Du får nu svara på några frågor om projektet SATSA. Du svarar på en femgradig skala där 5 betyder att du instämmer helt och 1 att du inte instämmer alls. Då enkäten skickas ut till flera olika grupper är det inte säkert att alla frågor berör dig. Om du upplever att en fråga inte berör dig svarar du "ej aktuellt". Om du istället inte upplever dig ha tillräcklig kunskap svarar du "har ingen uppfattning".

(svarsskala för fråga 6 till 22)

SATSAS arbetsmodell

6. SATSA:s grundläggande kartläggning av deltagarna har varit avgörande för att de ska vara förberedda för arbetsmarknaden.
7. Att SATSA stöder deltagare även efter att de har fått ett arbete har varit avgörande för att företag ska välja att anställa dem.
8. Att SATSA stöder deltagare även efter att de har fått ett arbete har varit avgörande för att de ska kunna behålla ett arbete.
9. Att deltagarna matchas mot rätt slags arbete, så som sker inom SATSA, har varit avgörande för att de ska kunna behålla ett arbete.
10. SATSAS arbetsmodell, så som den sett ut i projektet, ökar möjligheten på arbetsmarknaden för personer med Asperger och högfungerande autism

Måluppfyllelse

11. SATSA har underlättat för arbetsgivare att anställa personer med Asperger och högfungerande autism
12. SATSA har samordnat insatserna för projektdeltagarna på ett sätt som är avgörande för att de ska klara av kontakten med arbetsmarknaden.
13. SATSA har varit ett avgörande stöd till projektdeltagarna i deras kontakt med arbetsmarknaden.
14. Min myndighet har jobbat aktivt med att ändra sådant som inte fungerar i kontakten med personer med Asperger och högfungerande autism, i enlighet med det i SATSA:s arbetsmodell som fungerat bättre. (Endast till dig som kommer i kontakt med projektet genom din roll på Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, kommunen eller landstinget)

Samverkan

14. Det har varit lätt att samarbeta med dem som arbetar i projektet SATSA.
15. Kommunikationen mellan de olika myndigheter som deltar i projektet SATSA har fungerat.
16. SATSA har underlättat samverkan mellan berörda myndigheter: när det gäller personer med Asperger/högfungerande autism och arbetet som handlar om deras kontakt med arbetsmarknaden. *(Endast till dig som kommer i kontakt med projektet genom din roll på Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, kommunen eller landstinget)*

Genomförandet

17. De som arbetat inom projektet SATSA har kunskaper om personer med Asperger och högfungerande autism och hur de stöds i kontakt med arbetsmarknaden.
18. Projektet SATSA har genomförts så som det var planerat.
19. Projektet SATSA har drivits på ett kostnadseffektivt sätt.

Framtiden

20. Projektet SATSA behövs.
21. Information av det slag som SATSA gav om arbetstagaren och dennes funktionshinder var en förutsättning för att vi valde att ge en praktikplats till deltagare inom SATSA. *(Endast till dig som har tagit emot praktikanter från projektet SATSA)*
22. Det långsiktiga stödet som gavs till arbetstagaren inom SATSA var en förutsättning för att vi valde att ge en praktikplats till deltagare inom SATSA. *(Endast till dig som har tagit emot praktikanter från projektet SATSA)*

Avslutande frågor till samtliga!

Nedan följer några frågor där du själv får skriva ned dina synpunkter!

23. Vilka var de största vinsterna/Vad var det bästa med SATSA?

Öppen fråga

Ej aktuellt

Vet ej

24. Fanns det några risker, problem eller negativa bieffekter med projektet SATSA? Beskriv

Öppen fråga

Ej aktuellt

Vet ej

25. Finns det bättre arbetssätt än det SATSA använde för att främja den aktuella målgruppens kontakt med arbetsmarknaden? Beskriv i så fall vilket!

Öppen fråga

Ej aktuellt

Vet ej

26. Hur ser du på samverkan inom projektet? Vad fungerade bra och vad fungerade dåligt?

Öppen fråga

Ej aktuellt

Vet ej

27. Vad var särskilt viktigt för att du som företagare ska välja att ta emot en arbetstagare som har Asperger eller högfungerande autism? (Endast till dig som har tagit emot praktikanter från projektet SATSA)

Öppen fråga

Ej aktuellt

Vet ej

28. Finns det något mer du vill tillägga om projektet?

Öppen fråga

Nej

Tack för din medverkan.

Det är möjligt att vi någon gång de närmaste veckorna återkommer för en telefonintervju!

Bilaga 3. Intervjuguide

Detta är en grund och intervjuerna anpassas till dem vi pratar med. Vi går inte igenom allt utan lägger fokus på det som är särskilt intressant vad gäller en viss person.

Bakgrundsfrågor

Namn:

Verksamhet och grupp:

Anknytning till SATSA:

Hur mycket kontakt har du haft med SATSA?

Inledande frågor

Vad tycker du om projektet?

Vad är särskilt bra?

Finns det något som är dåligt? Hinder?

Något som borde ändras?

Finns det positiva eller negativa bieffekter med projektet?

Processen

Nu kommer vi in på några frågor som handlar om själva processen inom projektet...

Hur fungerar projektet?

Finns det sådant som inte fungerar som det var tänkt?

Får målgruppen det stöd som var tänkt genom projektet? Om inte varför?

Vilken nytta skulle du säga att deltagarna har haft av projektet?

Fungerar arbetet och kommunikationen med företag som tar emot praktikanter?

Fungerar SATSA:s projektledning?

Hur ser du på er/din roll i projektet?

Vad kan du/ni tillföra?

Vilka möjligheter har du att göra det?

Fungerar kommunikationen och samarbetet med övriga parter inom projektet som styrgrupp, referensgrupp etc (kommun, landsting, försäkringskassa, arbetsförmedling...)?

Finns det något som skulle kunna göras annorlunda inom projektet så att det skulle fungera bättre?

Måluppfyllelse

Om vi nu ser på måluppfyllelsen... Jag kommer att läsa upp målen inom projektet och så får du säga vad du tycker om projektets möjlighet att uppfylla dem, genom hur man arbetar idag? Skulle något i arbetssättet kunna förändras för att göra det lättare att uppfylla målen?

Delmål 1

- **Att förbereda deltagaren till en plats på arbetsmarknaden.**

Delmål 2

- **Att stimulera arbetsgivare att anställa målgruppen.**

Delmål 3

- **Att samordna insatser tidigt för att uppnå kontinuitet.**

Delmål 4

- **Att i ordinarie verksamhet implementera framgångsrika delar i projektet.**

Övergripande projektmål är

- **Att öka möjligheten för målgruppen att finna, få och behålla ett arbete.**

Om vi ser på målen hur relevanta är de? Borde det finnas andra mål i projektet?

Framtiden

Hur ser du på fortsättningen när projektiden tar slut.

Hur tycker du att man borde gå vidare?

I vilken mån upplever du att de olika myndigheterna (kommun, landsting, arbetsförmedling och försäkringskassa) har tagit till sig av SATSA:s arbetsmodell och erfarenheter i sin egen verksamhet?

Hur tror du att det kommer att fungera framöver?

Skulle något kunna göras för att underlätta detta? Vad?

Hur ser du på projektets effektivitet/kostnadseffektivitet?

Skulle något kunna göras för att uppnå större effektivitet/kostnadseffektivitet?

Hur skulle detta i så fall påverka deltagarnas situation på arbetsmarknaden?

Avslutande frågor

Har du något övrigt du vill framföra?